

Economic Diplomacy

اقتصادی دیپلوماسی

Ketabton.com

ECONOMIC DIPLOMACY
BY MUSTAFA ZIA

پکتیا پوهنتون

اقتصاد پوهنځی

مالي او بانکي څانګه

اقتصادی ډیپلوماسی

څیړونکی: مصطفی ضیا

لارښود استاد: پوهنمل دولت خان جوهر

کال ۱۴۰۲ هـ ش

تائيد پانه

ښاغلی مصطفی د محمدضیا زوی د (اقتصادي ډیپلوماسي) تر عنوان لاندې پایلیک د لیسانس دورې لپاره کافي او تائید وړ ده.

پریکړې کوونکي پلاوي

لاسلیک

نوم او تخلص

..... ۱

..... ۲

لارښود استاد پوهنمل دولت خان جوهر

ډالی

ډالی دي وي زما قدرمنې کورنۍ ته او په ځانگړي ډول زما گرانې مور جانې او پلار جان ته چې تل یې د تعلیم په لور هڅولی یم د خدای (ج) له لوري ورته د خوشاله او نېکمرغه ژوند غوښتونکی یم او همدارنگه ټولو هغو هستیو ته چې زه یې په مادي او معنوي ډول روزلی یم.

په درنښت

مصطفی ضیا

لنډيز

اقتصادي ډيپلوماسي د حکومتونو یو له اغیزمنو او پیاوړې وسیلو څخه دی، چې په نړیوال چاپیریال کې عمل وکړي او په نړیوال اقتصاد کې غوره مقام ترلاسه کړي دا ډول ډيپلوماسي له رسمي ډيپلوماتیکو کړنو څخه عبارت ده.

اقتصادي ډيپلوماسي هم داسې تعریف شوې، چې دولت د خپلو اقتصادي ظرفیتونو څخه په نورو هیوادونو د نفوذ کولو لپاره کار اخلي او خپل سیاسي چلند هغه لوري ته لارښوونه کوي چې د دولت ملي اقتصادي ګټو ته خدمت وکړي، اقتصادي ډيپلوماسي په حقیقت کې د هیوادونو لپاره د ښه نړیوال اقتصادي وضعیت د ترلاسه کولو لپاره سیاسي وسیله ده. اقتصادي ډيپلوماسي یوه له هغو کلمو څخه ده چې د ابعادو او زاویو د روښانه کیدو سربیره خپل پیچلتیاوې هم لري له دې لارې، اقتصادي ډيپلوماسي باید د هیوادونو په بهرنۍ پالیسۍ کې د سوداګریزو او اقتصادي مسایلو د لومړیتوب مفهوم په توګه وګڼل شي، چې بې له شکه یو له خورا مهم وسیلو څخه دی یا حتی د اقتصادي ودې متمرکز اوږد مهاله اهدافو ته د رسیدو لپاره خورا مهم لور دی.

په تیرو وختونو کې د حکومتونو یوازینی اندیښنه د نظامي ځواک له لارې د امنیت او تسلط ساتل وه خو نن ورځ له هغو بدلونونو سره چې د حکومت په پالیسیو کې رامنځ ته شوي دي اقتصاد او مالي بازارونه د نړیوالو اړیکو او د هیوادونو په سیاستونو کې د نفوذ رول لوبوي.

له همدې امله نن ورځ نظامي امنیت او جنګي واکونه لږ اهمیت لري او اکثره دولتونه په اقتصادي اهدافو تمرکز کوي او د هیوادونو نړیوال سیاستونه ټول په اقتصادي مسایلو او ګټو پورې تړلي دي له همدې امله ویلای شو چې نن ورځ یو هیواد هغه وخت یو غوره ځواک لري چې مناسب اقتصادي او سوداګریزې پالیسي ولري.

اوس مهال اقتصادي پرمختګ د دولتونو د موثریت او د هیوادونو د ځواکمنتیا په ټاکلو کې یوه اړینه برخه ګرځیدلې ده. د اقتصادي ډيپلوماسي اصلي موخه د دوه اړخیزه ډيپلوماسي پراساس په ټاکل شوي هیوادونو کې د اقتصادي اړیکو پراختیا او همدارنګه په نړیواله کچه د نوي اصولو پراختیا ده چې هیوادونه د اقتصادي ډيپلوماسي په پلي کولو کې شریک دي ډيپلوماتان باید مذاکره کوونکي وړ وي چې په دې برخه کې پوهه ولري.

د اقتصادي ډيپلوماسي تحرک په اروپا کې د سوداګرۍ د تبادلي د خوځښت له سوکالۍ او ودې سره په ځانګړې توګه په پنځلسمه پېړۍ کې په ایټالیا او انگلستان کې په ځانګړې توګه د سیاسي او سوداګریزو ماهیت د تړونونو د پای ته رسولو په هدف د خبرو اترو له لارې راڅرګند شو.

کلیدي ټکي: اقتصادي ډيپلوماسي، اقتصاد، ډيپلوماسي.

د پيل خبرې

لکه څرنگه چې د لوړو زده کړو وزارت د لايحې په اساس هر زده کړيال ته د لسانس د درجې د حقوقو او امتيازاتو د ترلاسه کولو لپاره او همدارنگه د لسانس د ديپلوم د تر لاسه کولو په منظور د يو مونوگراف جوړول او آرايه کول اړين دي کوم چې د مربوطه څانگې لخوا ورته د لارښود استاد په همکاري موضوع ټاکل کېږي، ترڅو چې د هغې موضوع په هکله علمي معلومات د معتبر و ماخذونو څخه راټول کړي د همدې موخې د ترلاسه کولو په خاطر ماته هم د پکتيا پوهنتون د اقتصاد پوهنځي د مالي او بانکي څانگې لخوا د اقتصادي ديپلوماسي تر سرليک لاندې علمي موضوع د مونوگراف لپاره د محترم استاد پوهنمل دولت خان جوهر تر لارښوونې لاندې وسپارل شوه. نو ما د لارښود استاد د لارښوونې سره سم د دې مونوگراف موضوعگانې يا مطالب د معتبر و داخلي او خارجي منابعو څخه راټول کړيدي او د لارښود استاد دکننې او اصلاح څخه وروسته مي چاپ ته سپارلي. څرنگه چې دا لومړی ځل دی چې داسې رساله ليکم که کومه اشتباه يا غلطی زما په دې علمي رساله کي موجوده وي نو گران لوستونکي کولای شي چي خپل اصلاحي پيشنهادات له ما سره شريک کړي.

په پای کې د اقتصاد پوهنځي ټولو استادانو څخه په ځانگړې توگه د لارښود استاد څخه ډيره زياته مننه کوم چې له ماسره يی د مونوگراف لپاره د موادو په تهيه کي مرسته کړې ده او د الله (ج) څخه له لورې ورته د نېکمرغه ژوند غوښتونکی يم.

په درنښت

مصطفی ضیا

د مطالبو لړلیک

۱.....	سریزه
۲.....	د څیړنې ستونزه
۲.....	د څیړنې اهمیت
۲.....	د څیړنې اهداف
۳.....	د څیړنې پوښتنې
۳.....	د څیړنې میتودولوژي
۴.....	د ډیپلوماسي اړوند عمومي معلومات
۴.....	د ډیپلوماسي پېژندنه
۵.....	د ډیپلوماسي تعریف
۶.....	د ډیپلوماسي شالید
۸.....	په لرغوني زمانه کې د ډیپلوماسي رول
۹.....	د ډیپلوماسي موخه
۹.....	د ډیپلوماسي دندې
۱۰.....	ډیپلوماسي څنگه کارکوي
۱۰.....	د ډیپلوماسي ډولونه
۱۱.....	عامه ډیپلوماسي
۱۱.....	کلتوري ډیپلوماسي
۱۲.....	ساینس ډیپلوماسي
۱۲.....	سایر ډیپلوماسي
۱۲.....	د انرژۍ ډیپلوماسي
۱۲.....	سیمه ایز ډیپلوماسي
۱۲.....	سپورت ډیپلوماسي
۱۲.....	اقتصادي ډیپلوماسي

۱۳.....	ولې ډیپلوماسي د نړیوالو اړیکو لپاره مهمه ده.....
۱۴.....	اقتصاد ته لنډه کتنه.....
۱۴.....	د اقتصاد علم تعریف.....
۱۴.....	اقتصاد څه شی دی؟.....
۱۶.....	د اقتصاد د علم گټې.....
۱۷.....	د اقتصاد علم پرمختګ.....
۱۸.....	د اقتصاد موضوع.....
۱۸.....	په عمومي ډول اقتصاد په دوه ډوله دی.....
۱۸.....	کوچني اقتصاد.....
۱۹.....	لوی اقتصاد.....
۲۰.....	د اقتصادي ډیپلوماسي پېژندنه.....
۲۱.....	د اقتصادي ډیپلوماسي تعریف.....
۲۱.....	د اقتصادي ډیپلوماسي هدف او موضوع.....
۲۲.....	د اقتصادي ډیپلوماسي شالید.....
۲۳.....	د اقتصادي ډیپلوماسي موخې.....
۲۴.....	د اقتصادي ډیپلوماسي وسایل.....
۲۷.....	د اقتصادي ډیپلوماسي بڼې.....
۲۷.....	دوه اړخیزه اقتصادي ډیپلوماسي.....
۲۷.....	سیمه ایز اقتصادي ډیپلوماسي.....
۲۸.....	اجتماعي اقتصادي ډیپلوماسي،.....
۲۹.....	څو اړخیزه اقتصادي ډیپلوماسي.....
۲۹.....	اقتصادي ډیپلوماسي او نړیوال مفهومونه.....
۳۱.....	د خپلو سیاسي اهدافو د لاسته راوړلو لپاره د اقتصادي پالیسۍ وسایل.....
۳۱.....	د اقتصادي او ستراتیژیکه ډیپلوماسي اقتصادي موخې.....
۳۲.....	اقتصادي ډیپلوماسي او نړیوال قانون.....
۳۴.....	د اقتصادي ډیپلوماسي کارکوونکي.....

۳۶.....	د اقتصادي ډیپلوماسي بڼه یا شکل
۳۶.....	د اقتصادي ډیپلوماسي بنسټونه
۴۰.....	هغه عوامل چې د اقتصادي ډیپلوماسي په طرز اغیزه کوي
۴۲.....	په نړیوالو اړیکو کې د اقتصادي ډیپلوماسي رول
۴۳.....	د پرمختللو هیوادونو اقتصادي ډیپلوماسي
۴۴.....	د پرمختللو هیوادونو د اقتصادي ډیپلوماسي ځانګړتیاوې
۴۶.....	د مخ پر ودې هیوادونو لپاره اقتصادي ډیپلوماسي
۵۰.....	پایله
۵۱.....	وړاندیزونه
۵۲.....	ماخذونه

سريزه

اقتصادي ډيپلوماسي په بهرنۍ تگلارې کې د اقتصادي موخو او مسايلو د لومړيتوب په معنا د هيوادونو د اقتصادي ودې او پرمختگ د اوږد مهاله اهدافو د تحقيق لپاره يو له مهمو وسيلو څخه گڼل کيږي. اقتصادي ډيپلوماسي د ملي او نړيوال اقتصاد د غونډې د نقطې په توگه گڼل کيږي. په اقتصادي ډيپلوماسي کې د اقتصادي فعاليتونو او گټو سربيره نورو گټو ته هم ډيره پاملرنه کيږي، لکه د يو هيواد سياسي، امنيتي او کلتوري گټو څيړنه او ارزونه او همدارنگه د اقتصادي سيستم په کچه د يادو برخو ټول مسایل تشرېح او تحليل کول.

د هيوادونو په بهرنۍ پاليسي کې د اقتصادي ډيپلوماسي اهميت ددې لامل کيږي، چې هر هيواد له بل هر سيال هيواد سره د نويو د پام وړ معلوماتي او مخابراتي ټکنالوژي په اساس ځان سيال کړي. اوسنۍ پرمختللي ټکنالوژي ددې لامل شوی، چې د نړۍ هر هيواد دې ته اړ شي، چې په خپل بهرنۍ سياست کې په بې پيمانه ډول له اقتصادي ډيپلوماسي څخه کار واخلي.

اقتصادي ډيپلوماسي هغه پراخ بحثونه دي، چې په اوس وخت کې په نړۍ کې د لوړ اهميت څخه برخمن دي. په نړۍ کې بيلابيل دولتونه د خپلو سياسي، اقتصادي، کلتوري، ټولنيزو او... موخو د پلي کولو لپاره د ډول ډول ډيپلوماسي څخه گټه اخلي. په اوس وخت کې هيوادونه له دوهمې نړيوالي جگړې راپه دې خوا په دې پوه شول، چې د خپلو اهدافو د ترلاسه کولو او پلي کولو لپاره جنگ گټوره لاره نه ده او په دې سره سلا شول، چې د اهدافو د ترلاسه کولو ترټولو غوره او اسانه لاره ډيپلوماسي ده.

په درنښت

مصطفی ضيا

اقتصاد پوهنځی، مالي او بانکي څانگه

لومړۍ څپرکۍ

۱-۱ د څيړنې ستونزه (research problem)

۱- دا چې په اوس وخت کې ډير اهم موضوعات د نړۍ په سطحه سره تبادله کيږي او هر هيواد دا لازمه گڼي چې په خپله ملي ژبه دا معلومات وژباړي نو ما هم ښه وانگېرله چې د اقتصادي ډيپلوماسي په تړاوچې ډيره مهمه موضوع ده پښتو ژبې ته پرې معلومات را غونډ کړم.

۲- ډير داسې ضروري مسايل دي، چې د يو هيواد سياست او پالسي سره رغند رول لوبوي لکه اقتصادي ډيپلوماسي، نو په کار ده چې نوي نسل ته په داسې نوو مسائلو باندې اساسي او بنسټيز معلومات وړاندې شي. او ما ته هم دا يو ضرورت ښکاره شو چې په اقتصادي ډيپلوماسي باندې اهم معلومات راټول کړم.

۳- دا چې هر محصل د فراغت لپاره مکلف دی، چې په آخر د سمستر کې د يو موضوع تر لاندې خپل مونوگراف دفاع کړي، نو ما هم د اقتصادي ډيپلوماسي تر عنوان لاندې خپل د مونوگراف موضوع ثبت کړه.

۱-۲ د څيړنې اهميت (research significance)

۱- اقتصادي ډيپلوماسي ډيره پراخه موضوع ده ما هم ددې لپاره چې په ياده موضوع لارښونه وشي نو ومې غوښتل چې په اقتصادي ډيپلوماسي کې اساسي مسايل بيان کړم.

۲- تر ډير اقتصادي ډيپلوماسي د بهرني او داخلي سياست ترڅنگ په اقتصادي گټو راڅرخي نو لازمه ده، چې د گران هيواد هر وگړی د بهرني سياستونو پر وړاندې د خپل هيواد خپلي سياسي او اقتصادي گټي وپيژني او خوندي يې وساتي.

۳- دا چې تر ډيره برخه په اقتصادي ډيپلوماسي کې په پښتو ژبه کې معلومات نشته نو دا څيړنه به پښتو ژبه په نوي معلوماتو غني کړي.

۱-۳ د څيړنې اهداف (research objectives)

ددغه مونوگراف څخه زما هدف د نوي نسل لپاره د مهمو مسائلو وړ په گوته کول دي چې يو له هغو مهمو موضوعاتو څخه چې اقتصاد برخې لپاره گټوره بلل کيږي اقتصادي ډيپلوماسي ده دا موضوع به تر ډير لارښودي ښه ولري او په راتلونکي به ورته ډير تحليلي کار وشي نو موخه مې داده چې يادې موضوع ته پام وشي او په راتلونکي کې د اقتصاد پوهنځي په کريکولم کې هم ځاي په ځاي شي.

۱-۴ د څیړنې پوښتنې (research questions)

اساسي پوښتنې: - اقتصادي ډیپلوماسي څه شی ده؟
د اقتصادي ډیپلوماسي هدف او موضوع څه شی ده؟
د اقتصادي ډیپلوماسي کارونکي څوک دي؟
د اقتصادي ډیپلوماسي ډولونه کوم دي؟
فرعي پوښتنې: - ډیپلوماسي څه ته وايي؟
د ډیپلوماسي ډولونه کوم دي؟
اقتصاد څه شی ده؟
د اقتصاد د علم موضوع څه شی دي؟

د څیړنې میتودولوژي (reaserch Methodology)

د څیړنې کړنلاره
زما د څیړنې موضوع کتابتوني ده
د اقتصادي ډیپلوماسي موضوع په اړه مې په له بیلابیلو کتابونو ؛ انټرنیټي سایټونو نړیوالو ورځپاڼو او بیلابیلو لارو څخه
مې معلومات راټول کړل.

دوهم څپرکی

کلیات

دا چې زما د مونوگراف موضوع اقتصادي ډیپلوماسي ده، په دې منظور، چې د موضوع حق مو په درست ډول اداء کړی وي، غوره مې وگڼله تر څو د پیل څپرکی د موضوع په اړوند کلیاتو ته ځانگړی کړو، هغه له دې امله تر څو د لیکنې د اصولو په پام کې نیولو سره له یوه پلوه د موضوعاتو په ترتیب او تنظیم کې د سلسله مراتبو معیار مراعت کړل شوی وي او له بل پلوه لیکنه عام فهمه او سلیسه ترتیب او تنظیم شوي، بناءً دا مې اړینه وبلله تر څو دا څپرکی د ټاکل شوې موضوع د ښه وضاحت په موخه څو عمده موضوعاتو ته لکه د ډیپلوماسي پېژندنه او همدارنگه د اقتصاد پېژندنې اړوند مقدماتي موضوعاتو ته ځانگړی دی.

د ډیپلوماسي اړوند عمومي معلومات

په دې منظور، چې د ډیپلوماسي په اړوند عمومي معلومات په ښه ډول راټول او ترتیب او تنظیم کړو، په مقدماتي ډول د ډیپلوماسي اړونده لاندې موضوعات تر څېړنې لاندې نیسو.

د ډیپلوماسي پېژندنه

له کوم وخت څخه، چې انسانانو د تمدن سره آشنایي پیدا کړه او همدارنگه د حکومتونو د جوړولو پدیده رامنځته شوه، نو هغه وخت ډیپلوماسي د تمدنونو تر منځ د سیاسي اطلاعاتو د یوې مهمې وسیلې په توگه وکارول شوه. د بشري ټولنې په پرمختگ سره د دولتونو ملتونو پیدایښت، ډیپلوماسي د یو علم په توگه د خلکو د پام وړ وگرځوله او د ډیپلوماتیکو اړیکو اصلي تنظیم کوونکي برخه شوه. په دې برخه کې ډیپلوماتان د بهرني سیاست لپاره ډیپلوماتیکو اهدافو ته د رسیدو په موخه د اصلي اجرا کونکو غړیو په حیث په تاریخي لحاظ د لوړ اهمیت څخه برخمن دي. ډیپلوماتان په حقیقت کې د هغه سرتیرو بېلگه لري کوم، چې د جنگ په میدان کې د خپل هیواد څخه ځان قربانوي. ډیپلوماتان هم د ډیپلوماتیکو هنرونو او ډیپلوماتیکو آدابو په اساس د نورو هیوادونو په مقابل کې د خپل هیواد د پرمختگ او هوساینې لپاره کار کوي.

لکه څنګه، چې ټول ټولنیز علوم یو واحد تعریف نه لري، یا د هغې برخې پوهان سره په یوه خوله نه دي، همدارنگه ډیپلوماسي هم یو ثابت تعریف نه لري. د وخت په تیریدو سره ډیپلوماسي بیلابیل پړاونه وهلي او ددې بیلابیلو پړاونو پرمهال ورته تعریفونه شوي دي.

ډیپلوماسي په څو لارو تعبیر شوې ده "د هیوادونو ترمنځ د اړیکو لارښود او تنظیم کول لکه د سوداګریزو قراردادونو پای ته رسول، د فعالیتونو د ترسره کولو مهارت لکه د خبرو اترو، قرارداد کولو او د خلکو سره د چلند کولو مهارت گورالنیک کوم، چې د وخت په تیریدو سره یو مفهوم رامنځته کړی او د دوو خپلواکو دولتونو ترمنځ هر ډول خبرې اتري شاملې دي.

د ډیپلوماسي تعريف

ډیپلوماسي په اصل کې د diploma یوناني کلمې څخه اخستل شوی دی چې په پښتو ژبه کې د رسمي سند، رسمي اسناد او یا د پوښل شوي رسمي کاغذ یا سند معنا لري، چې په هغه کې اشخاصو ته امتیاز، درجه او یا نښان ورکول کېږي. ډیپلوماسي د خبرو اترو هنر او عمل په توګه تعریف شوی او د دولتونو ډلو یا خلکو ترمنځ د مختلف اقداماتو له لارې ډیالوګ ترسره کول ترڅو د نړیوال سیستم پریکړو، پېښو او چلندونو اغیزه وکړي دا د دې لپاره ترسره کېږي، چې د هیوادونو ترمنځ سولې ته وده ورکړي.

په پخوا وختونو کې ددې اسنادو طبقه بندي او ارزیابي چې ځینې ددې اسنادو موضوعات د نړیوالو اسنادو سره ورته او مرتبط وو، په لمړیو کې د ډیپلوماسي کلمه په فرانسوي ژبې په فرهنگ کې د Diplomatie په نوم او وروسته له یادې ژبې څخه انګلیسي ژبې ته د Diplomacy په نوم را وپېژندل شوه. په تدریجي ډول د یاده کلمې مفهوم د نړیوالو اړیکو او د دوه اړخیزو سیاسي مذاکراتو د اداره کولو د یو خاص هنر او طریقي په اساس، ډیپلوماسي په نړۍ کې د نړیوالو اړیکو د اداره کولو لپاره د یو مهم عامل په توګه وپېژندل شوه. او بله دا، چې د tact کلمه، چې د ډیپلوماسي په عمومي مفهوم کې د انګلیسي کلمې سره مترادف دی، چې معنا یې د وضعیت درک کولو وړتیا، د وضعیت حساسیت، د شرایطو سره سم په غوره ممکنه طریقه په انفرادي یا ډله ایزو اړیکو کې وینا، کړنې او چلند تنظیموي.

د ډیپلوماسي کلمه په عمده توګه د بهرني سیاست له کلمې سره په مترادف ډول کارول کېږي، که څه هم دا دواړه کلمې یو بل ته ډیرې نږدې دي، خو په عمل کې یې بیلابیلې معناوي لري.

د ډیپلوماسي لپاره ډیر تعریفونه شوي، چې دلته به مونږ د ډیپلوماسي، بهرني سیاست او ډیپلوماتیکو اړیکو ټول تعریفونه او توپیرونه وړاندې او واضح کړو.

ډیپلوماسي هغه علم دی، چې د ملتونو او دولتونو ترمنځ اړیکې ترتیب، تنظیم او رهنمائي کوي. ډیپلوماسي د بهرنۍ پالیسۍ اصلي وسیله ده، چې د پراخو اهدافو او ستراتیژیو استازیتوب کوي، چې د نړۍ له نورو هیوادونو سره د دولت تعامل لارښوونه کوي نړیوال تړونونه اتحادونه او د نړیوالو اړیکو نور څرګندونه معمولاً د ډیپلوماتیکو خبرو اترو او پروسو پایله وي ډیپلوماتان ممکن د حکومت چارواکو ته د مشورې ورکولو له لارې د دولت په جوړولو کې هم مرسته وکړي. ډیپلوماسي د ملتونو، ډلو او اشخاصو تر منځ د سوله ییزو اړیکو د ټینګښت هنر او علم دی ډیری وختونه، ډیپلوماسي د مختلفو ډلو استازو ته اشاره کوي، چې د شخړې، سوداګرۍ، چاپیریال، ټیکنالوژۍ، یا امنیت په اړه بحث کوي هغه خلک چې د ډیپلوماسۍ تمرین کوي ډیپلومات بلل کېږي. د ډیپلوماسي تطبیق د یوې ډلې په غاړه دی، چې د ډیپلوماتیک پلاوي په نامه یادېږي. دغه ډله د ترلاسه کوونکي او کوربه هېوادونو ته د لیږونکي هېواد رسمي استازي ګڼل کېږي، د ډیپلوماتیک پلاوي دنده د دولت د ګټو ساتنه ده. د ترلاسه کوونکي دولت ته د لیږلو هېواد اتباع البته، دا د نړیوالو قوانینو لخوا اجازه ورکړل شوي محدودیتونو کې، چې د لیږل شوي حکومت لخوا ټاکل شوي اصولو سره سم او د

ترلاسه کونکي حکومت لخوا پیژندل شوي نورو قانوني میتودونو سره سم د حکومتی چارواکو سره خبرې اترې کوي. (حق شناس، ۱۳۵۴: ص ۸)

د ډیپلوماسۍ شالید

د ډیپلوماسۍ اصطلاح دوه سوه کاله کیږي، چې بېلا بېلو اروپایي ژبو ته ننوتلې ده ډیپلوماسۍ هم د نورو اصطلاحاتو په څیر په لغوي ډول تعریف او پیژندنه لري، د ډیپلوماسۍ لغت د لرغوني یوناني کلمې (ډیپلوما) څخه اخیستل شوی دی، چې د پانې، سند او تصدیق مانا لري او هغې پانې ته ویل کیږي، چې د لوړو چارواکو لخوا مهر او ټاپه شوی وي او یو چاته د یوې رتبې یا مقام لپاره ورکول کیږي نو ویلای شو، چې ډیپلوماسۍ د ډیپلوما څخه اخیستل شوې ده، چې د سند او تصدیق مانا لري همدارنگه ډیپلوما هغې رسمي او لاسلیک شوي پانې ته هم ویل کیږي، چې د دولتونو سیاسي مشران او واکمنان یې د رسمي اړیکو پر مهال یوه او بل ته ورکوي. د ډیپلوما اصطلاح وروسته ټولو هغو اسنادو ته کارول کېدل، چې د دولتونو د سیاسي مشرانو لخوا د رسمي اړیکو پر مهال یوه او بل ته ورکول کېدل لکه څرنگه، چې دا ډول اسناد ډېر مهم وه او د دولتونو د بهرنیو موخو او سیاست لپاره اړین اسناد گڼل کېدل له همدې کبله د دې اسنادو د ساتلو او خوندي کولو ته اړتیا پیدا شوه د دولتونو لخوا د دې ډول اسنادو د ساتلو او خوندي کولو لپاره ځانگړي مامورین په کار وگمارل شول او د دوی دنده د همدغو اسنادو ساتل او په منظم ډول تر ټیټول وه، چې په پای کې همدغو ځانگړو مامورینو ته ډیپلوماتان او دندې ته یې ډیپلوماسۍ ویل کیږي کله، چې ډیپلوماسۍ په نوې بڼه وکارول شوه او د بهرنی سیاست د پلي کولو د یوې وسیلې په بڼه وگڼل شوه، نو د خپل لغوي رېښې سره یې اړیکې وشلولې او په نوې بڼه او نوي تعریف سره په نړیواله کچه وپیژندل شوه نو په اوسني وخت کې ډیپلوماسۍ هغه د لرغوني یوناني کلمې د لغت نه کارول کیږي، بلکې بیلا بیل نوي تعریفونه او نوي پیژندونه پر بنسټ ورته ورکول شوي دی د ډیپلوماسۍ اصطلاح تر اتلسمې زیږدیزې پېړۍ پورې د اسنادو او مدارکو پوهې ته کارول کیده، خو وروسته بیا د نړیوالو اړیکو د اداره کولو پوهې ته وکارول شوه یو شمیر پوهان یوازې د خبرو اترو هنر ته ډیپلوماسۍ وایي، چې دا هم ټول شموله پیژند ندی خو که چیرې پورتنی ټول پیژندونه سره راغونډ کړو نو څه نا څه بشپړ پیژند ور څخه ترلاسه کولای شو، چې په لاندې ډول یې وړاندې کوو.

د خبرو اترو یا بلي هرې سوله ایزې لارې له نورو دولتونو سره د یوه دولت په بهرنیو اړیکو پورې اړوند مسایلو حل افصل کولو تلن لارې ته ویل کیږي. په پورتنی پیژند کې درې ټکي د یادونې وړ دي. لومړي دا، چې ډیپلوماسۍ یوه تلن لاره ده چې د دولت د بهرنیو اړیکو پورې اړوند مسایلو لپاره کارول کیږي دوهم دا چې مسایل به د دولت په بهرنیو اړیکو پورې اړوند وي دریم دا، چې ډیپلوماسۍ د خبرو اترو او نورو سوله ایزو لارو څخه ترسره کیږي ډیپلوماسۍ له سنتي بڼې څخه مدرنې بڼې ته اوسمهال بدلون کړی دی، له دې بدلون سره سم د ډیپلوماسۍ په تعریفونو کې هم بدلون راغلی دی د سنتي ډیپلوماسۍ په تعریف کې پر دولت باندې ټینگار کېږي او ډیپلوماسۍ د دولتونو تر منځ د مسایلو حل

او فصل په سوله ايز ډول گڼي، خو اوسمهال دا تعريف يو څه بدل شوی دی، د مدرني ډيپلوماسي تعريفونه په لاندې ډول کيږي.

د جانسون او هال په اند : ډيپلوماسي هغه بنسټ دی، چې د يوه ځانگړي هويت پر بنسټ د سياسي قدرتونو ترمنځ د اړيکو جوړښت رامنځته کوي همدارنکه ځيني نور پوهان بيا اوسني ډيپلوماسي پدې ډول تعريفوي د ملي گټو د پراختيا لپاره د دولتونو ملتونو ډلو او افرادو ترمنځ په دوامداره توگه د اطلاعاتو تبادلي ته ډيپلوماسي ويل کېږي ډيپلوماسي د بهرني سياست په تطبيق کې مهمه وسيله ده، له لرغوني زمانې څخه بيا تر اوسه پوري په بهرني سياست کې ددې وسيلې څخه گټه اخيستل کيږي، دا، چې ډيپلوماسي د وخت په تېرېدو سره خپل مفهوم هم تغيرکوي او په بيلو بيلو ماناوو سره کارول کېږي، له همدې کبله پدې برخه کې ډيپلوماسي په دوو اساسي مفهومانو باندې تعريفوو.

لومړی ډيپلوماسي په محدوده مانا

د ډيپلوماسي محدود تعريف همغه کلاسيک تعريف دی، يانې د ځانگړي هنر او مهارت پر بنسټ د بهرنيو اشخاصو سره چلن کول ډيپلوماسي ده له همدې کبله ډيپلوماسي داسې مسلک دی، چې له يوې خوا د ښه رويي، ادابو او نزاکتونو په واسطه او له بلې خوا د ښه خبرو، فصاحت او بلاغت په واسطه ښايسته کيږي.

په محدوده مانا ډيپلوماسي يوازي د ډيپلومات په هنر او مهارت پورې اړونده گڼل کيږي او د ډيپلومات شغل او کسب ته ډيپلوماسي ويل کيږي پدې مانا ډيپلومات د خپل دولت واکمن استازی دی، ډيپلوماسي په محدوده مانا کې د ډيپلومات مهمه دنده د کوربه دولت د کمزورتيا او ځواکمنتيا د ټکو پيژندل او د هغو په اړه خپل اړوند واکمن ته راپور ورکول دي د ډيپلومات بله مهمه دنده د خپل دولت د واکمن استازيتوب دی، د ډيپلومات بايد هڅه وکړي، چې د خپل دولت د واکمن سم استازيتوب وکړي او د خپل واکمن دريځ غوښتي او شخصيت په ښه توگه وښی له همدې کبله واکمنانو داسې کسان د ډيپلوماتانو په توگه ټاکل چې دوی ته وفاداره وي او د دوی سم استازيتوب وکړي او دوی ته مسوليت لري.

دوهم ډيپلوماسي په پراخه مانا

ډيپلوماسي په پراخه مانا کې ډيپلوماسي په يوه پېچلي ماشين بدله شوې ده او په زرگونو ډيپلوماتان او مسلکي پرسونل ددې ماشين د پرزو په توگه کار کوي، پدې ډيپلوماسي کې ډيپلومات د خپل واکمن استازی نه دی، بلکې د خپل دولت په استازيتوب د کوربه دولت سره مذاکره کوي او نور ډيپلوماتيکي کارونه ترسره کوي د ډيپلوماسي په پراخه مانا کې ډيپلومات د خپل دولت په استازيتوب د پراخو واکونو او دندو لرونکی دی.

ډيپلوماسي په پراخه مانا د يوه پېچلي ماشين په توگه يوازي د ډيپلومات کسب او مسلک ډيپلوماسي وي ډيپلومات واکمن دولت استازی وي، ډيپلومات د مسايلو د حل او فصل واک لري، ډيپلومات يوازي استازيتوب کوي، د ډيپلومات

د استازيتوب موضوعات محدود او مشخص وي، د ډيپلومات د يوازي د واکمن ارادې زېږنده وي. او د گمارني لپاره يې معيارات ټاکل شوي وي.

پدې ډيپلوماسي کې د ډيپلومات دندو هم بدلون کړی ده، په کلاسيکه ډيپلوماسي کې د ډيپلومات مهمې دندې د کوربه دولت په اړه د معلوماتو راټولول او د خپل واکمن استازيتوب کول وه پداسې حال کې، چې په اوسنۍ او پراخي ډيپلوماسي کې د ډيپلومات مهمه دنده د خبرو او مذاکرو د لارې د نړيوالو پېچلو مسايلو حل او فصل د خپل واکمن استازيتوب کول وه پداسې حال کې، چې په اوسنۍ او پراخي ډيپلوماسي کې د ډيپلومات مهمه دنده د خبرو او مذاکرو د لارې د نړيوالو پېچلو مسايلو حل او فصل کول دي او د جگړې پر ځای د سوله ايز دريځ پر بنسټ د دوستانه اړيکو ټينگول دي ډيپلومات هڅه کوي، چې د ډيپلوماتيکي تکتیکونو څخه گټې سره مسايل او ستونزې حل کړي او خپلې ملي گټې خوندي کړي، نو ځکه په اوسني وخت کې داسې کسان د ډيپلوماتانو په توگه گمارل کېږي، چې د يوه شخص پر ځای د يوه جوړښت او تشکيل سره اړيکي ولري يانې د واکمن پر ځای اوس ډيپلومات د يوه پراخه جوړښت سره، چې د بهرنيو چارو وزارت دی اړيکي لري. (رانا، ۲۰۰۲: ص ۱۷)

په لرغونې زمانه کې د ډيپلوماسي رول

ډيپلوماسي په لرغونې زمانه کې راڅرگنده شوه، د هغې جنين بڼه حتی په قبايلي ټولنه کې هم شتون درلود، خو د دې کلمې په رښتيني مانا ډيپلوماسي يوازې په هغه دوره کې مطرح کېدای شي کله، چې حکومت پراخ شي، د ټولنيزو اړيکو د پراختيا ځانگړتياوې دې نتيجه ته رسېدلي، چې خلک د خپل ټولنيز توليدي ژوند په جريان کې د توليدي اړيکو ځانگړو او اړينو مرحلو ته ځي، چې د دوی د ارادې څخه خپلواک وي او د دوی د توليدي ځواکونو د پراختيا له ځانگړو مرحلو او درجو سره مطابقت لري د دې اړيکو مجموعه د ټولنې د اقتصادي جوړښت توليد جوړوي، کوم، چې يو رېښتيني زېربنا ده، حقوقي او سياسي جوړښت په هغه باندې جوړ شوی او د ټولنيز شعور ځينې ډولونه ورته دي، ډيپلوماسي د سياسي جوړښت يوه برخه ده د هغې ځانگړنه دا د مختلفو اقتصادي دورو د ټولنيزو اړيکو او تر ټولو پورته د حکومت د ماهيت له مخې ټاکل کېږي، چې ډيپلوماسي کار کوي په لرغونې نړۍ کې، ډيپلوماسي د دولتونو د بهرنۍ پاليسۍ مسلې حل کړې، چې اساس يې غلامي وه د غلامۍ نظام په خپل وخت کې بې حرکت پاتې نه شو او د خپل تاريخي پرمختگ په بهير کې غلامي له مختلفو پړاوونو تېر شو، چې پيل يې لا تر اوسه په بشپړه توگه د قبايلي ټولنې له نظام څخه نه وو جلا شوی، چې بنسټ يې د شرقي حکومت بنسټ دی د لرغوني مصر د استبداد، د ميسوپوتاميا د سلطنت حکومتونه، هيئت اسوريان، ايرانيان او د چين او هند حکومتونه د پخوانۍ ختيځ په روحاني نظامي حکومتونو کې، چې د اقتصادي فشار د پلي کولو په ځواک تکيه کوي له بهر څخه، د نړۍ ډيرې پرايستې گټې د بهرنۍ پاليسۍ د پلي کولو لامل و دا په دې مانا، چې د ځمکو غصب د غلامانو او څارويو استملاک د گاونډيو هيوادونو لوت کول د جگړو اصلي هدف و نړيوالې شخړې د وسله والو ځواکونو لخوا هوارې شوې، مگر په ورته وخت کې د لرغوني ختيځ حکومتونو د خپلو ډيپلوماتيکو فعاليتونو پراخول پيل کړل پاچا په شخصي توگه د ډيپلوماتيکو اړيکو اداره کوله، ځکه چې

د لرغوني ختيځ واکمنان دنورو خدايانو او بوتانو عبادت کاوه او ټول حکومت يې په خپل شخص کې مجسم کړ دوی په خپل اختيار کې ځانگړي نوکران درلودل، چې په کې دفترونه، سکرتران او قاصد شامل وو د روحاني د پوځي پاچاهۍ د حکومتونو د تيريدونکي بهرني سياست د بنسټيزو موخو پر بنسټ، په ختيځ کې د دوی متمرکز ډيپلوماسي به نسبتاً هغه مسايل حل کړي، چې محدوده ساحه لري مگر په ورته وخت کې، هر ډول تړونونه ښکاره شول د نړيوالو اړيکو د مختلفو مسايلو د حل لپاره د سفير د ليرلو دود يوه ځانگړې بڼه خپله کړه او د پوځي او سياسي جاسوسۍ په بڼه پيل شوه. (دهقاني فيروزآبادي، ۱۳۹۴: ص ۷۴)

د ډيپلوماسي موخه

د ډيپلوماسي موخه د دولتونو ترمنځ د رغنده اړيکو د پراختيا لپاره د خبرو اترو له لارې د نړيوالو اړيکو ترسره کول دي دا يو کوپراتيف تړون خوندي کوي په کوم کې، چې هر گوند خپلې گټې په غوره توگه کوي دا د پاچاهۍ تر واکمنۍ لاندې د پټو معاملو او دسيسو جوړونکي سيستم څخه د يوې شفافې ډيموکراسۍ او کورني او نړيوال سياست حيرانونکي لړۍ ته وده ورکړه په عصري ډيپلوماسي کې نړيوال سازمانونه او غير دولتي نوښتونه هم د دولتي حکومتونو سره يوځای کيږي نن ورځ بريالۍ نړيوال او بين المللي اتحاد جوړول د اغيزمنې ډيپلوماسي ترټولو اړينه اړتيا ده.

د ډيپلوماسي دندې

ډيپلوماسي د ډيپلوماتانو لخوا ترسره کيږي د ډيپلوماسي ټولې دندې د دوی لخوا ترسره کيږي د ډيپلوماسي په دندو کې د دولت استازيتوب او خبرې اترې، د معلوماتو راټولول او د هيوادونو ترمنځ د سوله ايزو اړيکو وده شامل ده، لاندې د ډيپلوماسي دندې دي او واضح به يې کړو، چې څنگه ترسره کيږي

۱- خبرې اترې او دولت استازيتوب

د ډيپلوماسي ترټولو مهمې دندې خبرې اترې او دولت استازيتوب دی د دولت د گټو استازيتوب او د خبرو اترو مشري کول، چې موخه يې د دولت اهدافو ته د رسيدو او د شخړې د مخنيوي لپاره د اړخونو ترمنځ د موافقت او اختلاف ساحې روښانه کول دي، چې د ډيپلوماسي لوی هدف دی بريالي خبرو اترو ته د رسيدو لپاره د دولتونو ترمنځ د گډې گټې موندل هم د ډيپلوماسي يوه حياتي برخه ده.

۲- د معلوماتو راتلول او ارزونه

د معلوماتو راتلول د ټولو قانوني لارو په واسطه د دولت ترلاسه کولو بهرنی پالیسی اهدافو پیژندلو او لاسرسي لپاره د ډیپلوماسي یوه مهمه دنده ده کله ، چې معلومات بیرته خپل هیواد ته لیږل کیږي ، د بهرنیو چارو وزارت یې ارزوي او پریکړه کوي ، چې بهرنی پالیسی باید پلي شي ډیپلوماتیک ماموریتونه د معلوماتو ترلاسه کولو پورې اړه لري بیا ، سیاسي مشران پریکړه کوي ، چې کوم عمل د دوی د هیواد لپاره غوره دی .

۳- اقتصادي ، سیاسي او کلتوري اړیکې

د ډیپلوماسي بله مهمه دنده د دوو هیوادونو ترمنځ د اقتصادي ، سیاسي او کلتوري اړیکو پراختیا ده ، ترڅو د هیوادونو ترمنځ دوستانه اړیکو ته وده ورکړي د بیلگې په توګه ، د دویمې نړیوالې جګړې وروسته ، متحده ایالاتو او برتانیې خپله بهرنی پالیسی د کمونیزم په درلودلو متمرکز کړه ، چې د نړیوال قانون پلي کول اسانه کوي ډیپلوماسي د نړیوالو قوانینو په پلي کولو کې مهم رول لوبوي ډیپلومات دنده د هیواد د ګټو پرمخ بیول او له بهرنیو هیوادونو سره د دوستانه اړیکو ساتل دي . (جلال ، ۱۳۹۱: ص ۷۷)

ډیپلوماسي څنګه کار کوي؟

ډیپلوماسي د معاملې یا خبرو اترو له لارې ترسره کیږي په خبرو اترو کې هر اړخ عموماً د ترلاسه کولو اټکل څخه ډیر څه غواړي بیا ، یو جوړجاړي یا موافقې ته د رسیدو لپاره ، دوی ځینې هغه څه پریږدي ، چې دوی یې په پیل کې غوښتل په دې خبرو کې یو بهرنی ډیپلومات مرسته کوي د مثال په توګه ، د فنلند څخه د ملګرو ملتونو یو کارمند مارتی احتیساري په ۱۹۹۰ کې د سویلي افریقا څخه د خپلواکۍ په ترلاسه کولو کې د نامیبیا سره مرسته وکړه .

د بریالۍ خبرو اترو په پایله کې اړخونو ډیپلوماتیک تړون لاسلیک کړ د دې تړون رسمي ډول د تړون په نوم یادېږي کوم ، چې د دولتونو یا هیوادونو ترمنځ لیکل شوی تړون دی د مثال په ډول: د Versailles تړون لاسلیک کولو سره لومړۍ نړیواله جګړه په رسمي توګه په ځینو خبرو اترو کې ، یو اړخ له جوړجاړي سره موافق نه دی او د دواړو خواوو ترمنځ د ټاکل شوې ګډې اجنډا له مخې عمل کولو څخه ډډه کوي په داسې حالاتو کې ، د خبرو اترو په بهیر کې ښکیل دریم اړخونه په هغه دولت باندې ډیپلوماتیک بندیزونه لګوي ، چې د خبرو اترو برخه نه وي .

دا د دولتونو ترمنځ د ډیپلوماتیکو تاو تریخوالي او د ډیپلوماتیکو بندیزونو د یوې برخې په توګه د مجرم هیواد څخه د ډیپلوماتیکو کارمندانو کمولو او اخراج لامل شو پدې کې ممکن د ولسمشر لخوا د یو سرغړونکي هیواد له مشرانو سره لیدو یا هغه ځانګړي هیواد ته د لیدو څخه انکار هم شامل وي د مثال په توګه ، په ۲۰۰۱ کال کې ، نیکاراګوا له اسرائیل سره ټولې ډیپلوماتیکې اړیکې وځنډولې . (ابرین ۲۰۱۳ ص ۱۰۸)

د ډیپلوماسي ډولونه

د نن ورځې ډیپلوماسي د پټې او دودیزې ډیپلوماسي په پرتله ښکاره او شفافه ډیپلوماسي ده د وخت په تیریدو سره ډیپلوماسي په بیلابیلو ډولونو وده کړې ډیپلوماسي ډیر ډولونه لري ، چې ځینې یې په لاندې ډول دي

- ۱- عامه ډیپلوماسي
- ۲- کلتوري ډیپلوماسي
- ۳- ساینس ډیپلوماسي
- ۴- سایر ډیپلوماسي
- ۵- د انرژۍ ډیپلوماسي
- ۶- سیمه ایز ډیپلوماسي
- ۷- تعلیمي ډیپلوماسي
- ۸- د سپورت ډیپلوماسي
- ۹- اقتصادي ډیپلوماسي

عامه ډیپلوماسي

عامه ډیپلوماسي د ډیپلوماسي یو ډول دی ، چې د بهرنیو اتباعو سره د اړیکو د پراختیا او د خلکو په نظر اغیزه کولو باندې ټینګار کوي دا د نرم ځواک یو ډول دی ، چې د کلتوري ، اقتصادي او تعلیمي تبادلو له لارې د هیوادونو ترمنځ د اړیکو او تفاهم وده کوي عامه ډیپلوماسي هم کولی شي د رسنیو او نورو ډولونو اړیکو له لارې بهرنیو لیدونکو ته لاسرسی ولري .

کلتوري ډیپلوماسي

کلتوري ډیپلوماسي د متقابل تفاهم د ښه کولو لپاره د هیوادونو او د دوی د اوسیدونکو ترمنځ د نظریاتو ، هنر ، معلوماتو او کلتور نورو عناصرو شریکول دي د کلتوري ډیپلوماسي موخه دا ده ، چې د سیاسي او اقتصادي اهدافو لپاره د خلکو ملاتړ زیات کړي ترڅو د بهرني هیواد اتباعو سره مرسته وکړي ، چې د دې اصولو او بنسټونو سره اشنا شي .

کلتوري ډیپلوماسي په اصل کې د یو ملت ځانګړتیا څرګندوي ، چې په پایله کې یې نفوذ رامنځته کوي سره له دې ، چې په مکرر ډول له پامه غورځول کیږي کلتوري ډیپلوماسي کولی شي د ملي امنیت اهدافو په ترلاسه کولو کې د پام وړ مرسته وکړي .

ساینس ډیپلوماسي

ساینس ډیپلوماسي د ساینس او ټیکنالوژۍ کارول دي نړیوالې همکارۍ ته وده ورکول او پلونه جوړول د ملتونو تر منځ . پدې کې د نړیوالو مسایلو حل کول شامل دي لکه د خوړو خونديتوب، د اقلیم بدلون، او د وبا ناروغۍ، کارول ساینسي څېړنه، ټیکنالوژي، او تخصص سربیره پردې، ساینس ډیپلوماسي نړیوال ساینس هڅوي.

سایبر ډیپلوماسي

سایبر ډیپلوماسي د ډیپلوماسي او بهرنیو چارو د پرمختګ لپاره د بریښنايي اړیکو او ټیکنالوژۍ کارولو ته اشاره کوي پدې کې د ټیکنالوژیکي وسیلو کارول شامل دي لکه ټولنیز رسنۍ، ویب پاڼې، او نور آنلاین پلیټ فارمونه د ډیپلوماتیکو بحثونو ترسره کولو، اړیکو پراختیا، او نړیوالې همکارۍ ته وده ورکوي نړیوالې ننگونې لکه د معلوماتو محرمیت، سایبر امنیت، او ډیجیټل زیربنا د سایبر ډیپلوماسي له لارې حل کیدی شي.

د انرژۍ ډیپلوماسي

د انرژي ډیپلوماسي د ډیپلوماتیکو اړیکو کارول دي ،چې د انرژي صنعت کې د هیوادونو گټو ته وده او دفاع ورکوي دا د انرژۍ اړوند مسایلو په اړه د نړیوالو تړونونو خبرې اترې او د ملي انرژۍ پالیسۍ اداره کول شامل دي د انرژۍ امنیت ته وده ورکول د انرژۍ د بې وزلۍ کمول او د دوامداره انرژۍ پراختیا ته وده ورکول د انرژۍ ډیپلوماسي ټولې برخې دي.

سیمه ایز ډیپلوماسي

سیمه ایز ډیپلوماسي د هغو هیوادونو ترمنځ د اړیکو ترسره کول دي ،چې د یوې ځانگړې جغرافیایي سیمې برخه وي سیمه ایز ډیپلوماسي اوس د نړۍ په چارو کې یو مهم لوبغاړی دی ټول دولتونه د یو بل د انحصار او نړیوال کیدو له امله د گاونډیو متقابل عمل اهمیت او ارزښت پوهیږي.

سپورت ډیپلوماسي

سپورت ډیپلوماسي د ډیپلوماتیکو چارو، سولې او تفاهم د پرمختګ لپاره سپورت ته وده ورکوي پدې کې د مخابراتو او همکارۍ هڅولو لپاره د ورزشکارانو کارول شامل دي پداسې حال کې ،چې په هیوادونو ، کلتورونو او خلکو کې خالیگایي لرې کوي د سپورت ډیپلوماسي کولی شي د چاپیریال ساتنه، د جنډر مساوات، حقونه، او ټولنیز او اقتصادي وده وکړي دا د هیوادونو ترمنځ د ډیپلوماتیکو اړیکو د ښه کولو او د نړیوالو ستونزو د خبرو اترو لپاره د یو فورم چمتو کولو لپاره هم کارول کیدی شي . (موسوی ۱۳۸۸ ص ۶۷)

اقتصادي ډیپلوماسي

اقتصادي ډیپلوماسي د نږدې ټولو هیوادونو لپاره د بهرنیو اړیکو یوه مهمه موضوع ده. او دا ،چې اقتصادي ډیپلوماسي زما اساسی موضوع ده نو پدې اړه په راتلونکې څپرکې کې پرې په بشپړ ډول بحث شوی.

ولې ډیپلوماسي د نړیوالو اړیکو لپاره مهمه ده؟

لومړۍ: دولتونه په نړیوالو اړیکو کې د خپلو موقفونو د جوړولو لپاره ډیپلوماسي کاروي د خبرو اترو له لارې د دولتونو موخه د گډو گټو او همدارنګه د اختلاف نقطو پیژندل دي ډیری وختونه په نړیوالو اړیکو کې دولتونه د خبرو اترو وروسته موافقې ته رسېږي او هغه چلندونه او اصول انځوروي ، چې د منلو وړ او د دواړو خواوو لپاره ګټور ګڼل کېږي دا د نرم ځواک له لارې کار کوي د دې حقیقت له امله ، چې دا تاکتیکونه په زور سره نه پلي کېږي.

دوهم: ډیپلوماسي د استخباراتو ترلاسه کولو لپاره کارول کېدی شي د دې معلوماتو موخه د دولت د بهرنۍ پالیسۍ د موخو ټاکل او ارزول دي سربېره پردې ډیپلوماسي د سیاسي ، اقتصادي او کلتوري همغږۍ د زیاتولو لپاره کارول کېدی شي دا همکاري د دوی د دولتونو ملي گټو ته د رسیدو لپاره کافي لارې وړاندې کوي.

په پای کې ، ډیپلوماسي د نړیوالو قوانینو د ساتلو لپاره کارول کېږي کوم ، چې د چلند او نړیوالې همکارۍ په اړه په ملي پالیسیو اغیزه کوي د ډیپلوماتیکو ماموریتونو ، د تړونونو د خبرو اترو ، او د حکومت تر حکومت پورې د تبادلې په اړه د واکونو د ساتلو لپاره د قانون لخوا لارښوونې چمتو شوي.

په پایله کې ، ډیپلوماسي په نړیوالو اړیکو کې د بحرانونو د حل لپاره د یوې وسیلې په توګه لیدل کېدی شي ، چې کولای شي په خبرو اترو کې د ښکیلو غړو هیوادونو لپاره د همکارۍ لپاره منځنۍ زمینه مشخص کړي. (نوش آبادی، ۱۳۹۶: ص ۹۷)

دریم څپرکی

اقتصاد ته لنډه کتنه

د اقتصاد علم تعریف

هیڅوک نشي کولی د اقتصاد مشخص تعریف ورکړي د نولسمې پېړۍ انګلیسي اقتصاد پوه الفریډ مارشال اقتصاد د انساني ژوند د عادي کړنو مطالعه په توګه تعریف کړی دا د انفرادي یا ډله ایزو کارونو پورې اړوند برخه معاینه کوي، چې د مادي توکو په کارولو سره د لاسته راوړنې سره تړاو لري په شلمه پېړۍ کې لیونیل رابینز اقتصاد داسې تعریف کړ دا هغه ساینس دی، چې د انسان چلند مطالعه کوي او نادره وسیله، چې نورې ګټې لري مګر په دې تعریف کې د اقتصاد ټول اړخونه شامل نه دي، لکه ناخالص کورني محصول یا د نرخ کچه مګر د کاناډا ساینس پوه جیکب وینر لخوا یو ساده تعریف شتون لري کوم، چې دا دی اقتصاد هغه څه دي، چې اقتصاد پوهان یې کوي.

د اقتصاد د جامع، مشخص او واضح تعریف لرلو له مشکل سره، دا د ساینس په توګه د اقتصاد پوهانو ډیری پوښتنو ته ځوابونه ورکوي، نه یوازې د توکو او خدماتو قیمتونه ټاکي، بلکې د هغو سرچینو قیمتونه هم ټاکي، چې دوی تولیدوي، لکه کارګر او بازارونه اقتصاد هم د مصرف سوداګریزو شرکتونو او صادراتو په برخه کې د افرادو کوچني اقتصادي چلند مطالعه کوي دا د لوی اقتصاد مطالعې سره تړاو لري، کوم، چې د عامه عاید کچه، د بیکارۍ کچه، او د پانګې اچونې کچې په پوهیدو پورې اړه لري، دا ټول د نرخونو د ثبات لپاره د یوې لارې په موندلو کې مرسته کوي.

اقتصاد یوه اصطلاح ده، چې ډیری مفکورې پکې شاملې دي، پدې کې اقتصاد هغه مفهوم دی، چې د اقتصادي علومو (اقتصاد) لخوا مطالعه کېږي، او وروستی د هغې د پلي کولو لپاره د اقتصادي او اداري تیوريو پر بنسټ ولاړ دی. سیاسي اقتصاد اصطلاح اقتصاد ته په پراخه معنی یا د یو هیواد یا سیمې اقتصادي حالت ته هم اشاره کوي پدې معنی، چې د اقتصادي دورې په تړاو د هغه اقتصادي حالت یا د هغه جوړښتي حالت په دې معنی، د اقتصاد اصطلاح د دواړو اقتصادي میتود یا سیستم سره مترادف ده.

اقتصاد څه شی دی؟

اقتصاد هغه مطالعه ده، چې څنګه شیان جوړېږي، شاوخوا حرکت کوي او کارول کېږي. دا ګوري، چې څنګه خلک، سوداګری، حکومتونه او هیوادونه د خپلو سرچینو کارولو لپاره غوره کوي اقتصاد هغه مطالعه ده، چې خلک څنګه عمل کوي، د دې مفکورې پر بنسټ، چې خلک په منطقي توګه عمل کوي او هڅه کوي تر ټولو ارزښت یا ګټه ترلاسه کړي. اقتصاد د کار او سوداګرۍ د څرنګوالي مطالعه ده څرنګه، چې د انسان د کار کولو لپاره ډیری لارې شتون لري او د سرچینو ترلاسه کولو لپاره ډیری لارې شتون لري، دا د اقتصاد دنده ده، چې معلومه کړي، چې کومې لارې غوره پایلې راوړي.

په عموم کې، اقتصاد په دوو برخو ویشل کیدی شي لوی اقتصاد، کوم، چې د اقتصاد کار کولو څرنگوالی گوري، او کوچني اقتصاد، کوم، چې گوري، چې خلک او سوداگری څنگه کار کوي.

اقتصاد یو ټولنیز ساینس دی، چې د توکو او خدماتو په تولید، ویش او مصرف تمرکز کوي، او هغه انتخابونه تحلیلوي، چې افراد، سوداگری، حکومتونه او ملتونه د سرچینو تخصیص لپاره کوي.

د ټولنیزو علومو یوه څانګه ده، چې د توکو او خدماتو تحلیل، تولید، توزیع، مصرف، په عمومي توګه، اقتصاد د محدودو اړتیاوو لپاره د محدودو سرچینو د غوره تخصیص ساینس دی.

انسان په نړۍ کې له نامحدود و غوښتنو سره رامنځته شوی، چې دغه غوښتنې له انسان سره تر مرګه پورې مل وي په پخوانیو زمانو کې دغه غوښتنې ساده او لږې وي مګر د تهذیب او تمدن د پرمختګ سره غوښتنو ډیر والی وموند او په ډولونو کې یې توپیر را منځته شو په بنسټیز ډول انسان د خوراک لپاره خوړو ته د پوښاک لپاره جامو ته د اوسیدو لپاره کور او د ناروغۍ لپاره درملو ته اړتیا لري مګر د دې تر څنګ انسان یو شمیر نورو شیانو ته هم اړتیا لري، چې دا د انسان ژوند ورسره اسانېږي، دساري په ډول تېلفون یا لرغړی، موټر، بریښنا او نور ددغو غوښتنو د لاسته راوړلو لپاره انسان تل بیلابیلې کړنې تر سره کوي او شتمني پرې لاسته راوړي موږ او تاسو پخپل چاپیریال کې گورو، چې انسان په نړۍ کې په بیلابیلو کارونو بوخت وي سوداګر سوداګري، کاریګر کار، روغتیا پال روغتیا پالي، انجنیر انجنیري او نور انسانان پخپلو کارونو بوخت وي خو عواید لاسته راوړي او د خپل عاید سره سم خپلې اړتیاوې پوره کړي.

خصوصي ملکیت باندې څېړنه شوې ده گزنفون د خپلو اقتصادي نظریاتو اساس کړنه ګرځولې او کړنه بې د اقتصادي شتمنی د ډیر والي سبب ګڼله، چې د دولت او عامو خلکو څخه یې هیله لرله خو کړنې ته اهمیت ورکړي همدارنګه گزنفون له دولت څخه غوښتل، چې د دولت باید خلک بیرې چلونې او لیږد رالیږد ته پاملرنه وکړي نوموړي دغه هنر هم د شتمنی د ډیر والي عامل ګڼلو، له بلې خوا گزنفون د پیسو په هلکه ویل، چې دولت باید دسپینو زرو کانونه په کار واچوي او سپین زر راوباسي، چې د د اقتصاد له نظره د اهمیت وړ دی د گزنفون دا غوښتنه ددې لپاره وه، چې د سپینو زرو سکې او پیسې ډیرې شي، دولت باید طبیعي زیر مې په خپل واک کې راولي او د خصوصي سکتور له لاسه یې وباسي او د لومړي ځل لپاره یې د ونډیز و شرکتونو نظریه هم ورکړه، کزنفون عقیده لرله، چې باید ښارونه لوی او غټ وي او ډیر خلک یو ځای سره ژوند وکړي، خو د کار ویش، چې د اقتصادي فعالیتونو د پرمختګ لپاره لوی عامل بلل کیږي منځ ته راشي ځکه هر څومره، چې ښار لوی وي اړتیاوې هم ډیرېږي او د کار وېش د اړتیاوو پر اساس په خپله منځ ته رازي گزنفون د مالیې دور کړې او ازادې سوداګرۍ پلوی و او شتمني یې داسې را پیژنده د گزنفون په عقیده شتمني د اموالو د ډیروالي نسبت دهغه اړتیا و ته یانې هر څه، چې له اړتیاوو ډیر شي هغه شتمنی ده.

اکنامکس (economics) د پوليټیکل اکانوی (political Economy) مخفف دی، چې له دریو یوناني الفاظو (Oika Polis) اکانامکس (economics) د پوليټیکل اکانوی (political Economy) مخفف دی، چې له دریو یوناني الفاظو (Oika Polis) (Nama) مجموعه ده، چې Polis مانا بشار، ریاست او یا منظمه دله ikas مانا کور واله او Nama قانون

مانا لري دا په دې مانا، چې يو کور واله څنگه توليدي چوپړتياوې ترسره کړي عوايد په لاس راوړي او په مقابل کې توکي او چوپړتياوې و پيري تر څو خپلې اړتياوې پرې پوره کړي، چې له دې وروسته پولتيکل اکانومی د هيواد د اقتصادي کړنو لپار و کارول شو او موخه يې له هغو قوانينو او اصولو څخه وه، چې يو هيواد يې نافذوي د اقتصاد پخوانيو پوهانو داسې فکر کاوو څرنگه، چې يوه کورنۍ د اړتياو پر بنسټ خپل عوايد او لگښت تنظيموي همدارنگه کټ مټ د يو هيواد حکومت هم د هيواد په داخل کې دعوايد و او لگښتونو حساب کتاب کوي چي همدی حساب کتاب نه یی پولتيکل اکانومی ويله خو د وخت په تيريدو سره دغه لفظ په اکانومی او بيا په اکنامکس واوښتو د يو علم د تعريف اړتيا هغه وخت بشپړکيږي کله، چې هغه علم د پرمختگ په حال کې دي د يو علم د تعريف څخه جو تيري، چې هغه علم له کومو موضوعاتو بحث کوي د علم د مطالعی دايره را معلوموي د اقتصاد د علم په اړه بيلا بيل تعريفات وړاندي شوي او هر يوه دا علم له خپله نظره تعريف کړی ايدم سمت مالتس ريکارډ و او جي اپس مل اقتصاد د شتمنی علم بللی ادم سمت اقتصاد د شتمنی علم گانه او ويل يې اقتصاد هغه علم دی، چې انسان څنگه شتمنی لاسته راوړي او څنگه يې په لگښت ورسوي.

د اقتصاد په اړه د ځينو نورو پوهانو تعريفونه کړي چې عبارت دي له:

لومړی اين دېليو سينير د ادم سمت د کتاب څخه پنځوس کاله وروسته يو بل انگليس عالم اين دېليو سينير د ادم سمت نظر تائيد او اقتصاد يې داسې تعريف کړو اقتصاد يو داسې علم دی، چې د شتمنی نوعيت، شتمنی لاسته راوړل او د شتمنی له ویش څخه بحث کوي.

دوهم جي ايس مل د نوولسمې زيږديزې پيړۍ مشهور عالم او فيلسوف جي ايس مل اقتصاد ته داسې يو تعريف وړاندې کړی اقتصاد يو داسې علم دی، چې د شتمنی نوعيت او د هغو ټولو قوانينو مطالعه ده، چې د شتمنی په پيدا کيدو او د شتمنی په ویش اغيزه لري.

دريم فرانس واکر امريکايی اقتصاد پوه فرانس واکر ۱۸۸۳ کې اقتصاد داسې تعريف کړو اقتصاد يو داسې علم دی، چې له شتمنی سره اړيکه لري.

څلورم پروفيسور ايلي پروفيسور ايلي هم په اقتصاد پوهانو کې راځي او د اقتصاد د علم په اړه وايي اقتصاد هغه علم ته ويل کيږي. هغه اصول او ضوابط تر غور لاندې نيسي کوم، چې د شتمنی د لاسته را وړلو او د هغې د ليږد له کړنو سره سروکار لري. (نيازی، ۱۳۹۶:ص ۳۴، ۳۰)

د اقتصاد د علم گټې

اقتصاد يو ټولنيز علم دی، چې د انسان په پرمختگ کې له انسان سره مرسته کوي د اقتصاد د اهميت په اړه مالتس وايي اقتصاد يوازنی علم دی چی ټول خلک پری خبر او معلومات لري او په اقتصادي پرمختگ کې مرسته کوي. روتين د اقتصاد د علم په اړه وايي تر هغه پوري يو انسان متمدن نه شي کيدای تر څو چی د اقتصاد د علم په اړه معلومات و نه لري همدارنگه پروفيسور پيکو وايي د اقتصاد د علم زده کړه د علم په توگه نه بلکه د اقتصادي ستونزو د حل لپاره

باید زده شي هنري ليکي د يو انسان لپاره د اقتصاد د علم زده کړه د هر انسان اړتيا او اخلاقي مسووليت دی د اقتصاد علم زده کړه د انسان ذهن ته پراختيا ورکوی .

د اقتصاد علم پرمختګ

دا احتمال شته ، چې د اقتصاد زيږون په ۱۷۷۸ کې د سکاټلينډ فيلسوف ادم سميت لخوا پيل شو ، چې د خلکو د شتمنۍ طبيعت او لاملونه يې مطالعه کړل . سميت د دې مطالعې لپاره د يونانيانو د ليکنو او د پنځلسمې پيړۍ د ځينو ليکنو له لارې الهام اخيستی و ، مګر هيڅ مشخص نوم شتون نلري ، چې د ادم سميت څخه د هغه څه په رامینځته کولو کې ، چې نن ورځ د کلاسيک اقتصادي ښوونځي په نوم پيژندل کيږي . په ۱۸۱۷ کې ، ډيويډ ريکارډو د اقتصاد او مالياتو د اصولو په اړه يو کتاب د هغه څه په ځواب کې ، چې ادم سميت د خلکو د شتمنيو په اړه ليکلی وه وليکه ، دې کتاب پدې ساينس کې يو نوی پرمختګ اضافه کړ ، ځکه ، چې د ريکارډو مطالعې د انفلاسيون حالت لنډيز کړی ، چې په پايله کې د انفلاسيون زياتوالی دی د کرنې لپاره د ځمکې نشتوالي سره د خوراکي توکو نرخونه او د بديلونو موندلو څرنگوالی د ريکارډو مطالعې جان ستوارټ مل په خپل کتاب ، د اقتصادي پاليسۍ اصول ، ۱۸۴۸ کې الهام اخيستی

د اقتصادي پوهې تمرکز په دې دی ، چې اقتصادي اجنټان څنگه چلند او تعامل کوي او څنگه مختلف اقتصادونه کار کوی په دې اړه ، د اقتصاد د بنسټيزو کتابونو لومړنۍ طبقه بندي کوچني اقتصاد د لوی اقتصاد سره مخالف دی . کوچنی اقتصاد د کوچنيو ، انفرادي او کوچنيو تصميم نيولو واحدونو اقتصادي چلند معاینه کوي ، په شمول د کورنيو او اقتصادي شرکتونو يا پيږودونکي او پلورونکي ، مصرف کونکي او توليدونکي ، او بازارونه ، په شمول د سيالۍ بازارونه ، بشپړ انحصار ، بشپړ انحصار سيالي ، څو اړخيز انحصار ، او عايدات . د دې سکتورونو لگښتونه او همدارنګه د تاسيساتو توليدي دندې ، د فرصت لگښت توليد او لگښتونو پورې اړوند مسلې ، د توليد فاکتورونو بازار معاینه کول په شمول د ځمکې پانګې او کار او د لگښتونو ډولونه او د لگښت دندو او د هغې سره اړيکې . توليد او پيماڼه ، د عايد توليد او د عايدو دندې او د مصرف کونکي بوديجه د پانګې او ځواک تر مينځ تاوتریخوالی سره معامله کوي ،

تر ټولو مهم ، د اقتصاد بنسټيزو مسايلو ته ، په شمول د عرضې او تقاضا ، د توکو ډولونه او چټکتيا ، د توکو ترمنځ اړيکې او د مصرف کونکي غوره توب ، او د مالياتو او سبسايډونو اغيزې ، کومکونه ، او داسې نور . ، او د قيمت د حد اقتصادي پاليسي يا په دوی باندې د نرخ پوړ او د مصرف کونکي او توليد کونکي سوکالۍ اضافي

تاديه کوي او لوی اقتصاد د اقتصاد عمومي چلند او هغه عوامل ، چې پدې باندې اغيزه کوي معاینه کوي ، پشمول د سوداګرۍ دورې ، بیکارۍ ، انفلاسيون ، د اقتصادي ودې رکود ، پولي او مالي پاليسي- ، د پيسو بازار او د محصول بازار (IS-LM) ، ټوله تقاضا او ټول عرضه د دولت بوديجه ، ټول مصرف او دندې او نظريات ، مصرف ، سپما ، ټوله پانګه ، د کار بازار او کارموندنه ، ملي توليد ، عايد ، ملي شتمني ، مجموعه ، د اسعارو او تبادلې نرخ ، د تاديواتو توازن او د

سوداگری توازن، صادرات او واردات، پولی اقتصاد او د پیسو بازار نظریات، توقعات د حقیقي مزد د سود نرخ په مقایسه او منطقي توګه تحلیلوي.

په سوداګرۍ، ملکیت، روغتیا پاملرنې کې، مختلفو موضوعاتو ته لکه جرم، تعلیم، کورنۍ، قانون، سیاست، مذهب (ټولنیز بنسټونه، جګړه او بنسټیز علوم) د ۲۱ پېړۍ. په نورو ټولنیزو علومو کې د اقتصادي امپریالیزم په توګه تعبیر شوی دی په تیرو یوه یا دوه لسیزو کې، یو شمیر اقتصاد پوهانو د چاپیریال د پایښت ساتلو لپاره د چاپیریال د اقتصاد څانګه جوړه کړې، او همدارنګه یې مطالعات ترسره کړي دي. په اقتصادي تحلیل د ټولنې په ټولو اړخونو کې خورا ښه غوښتنلیک لري. (کیسلینګ، ۱۲۹۲: ص ۷۷)

د اقتصاد موضوع

د اقتصاد موضوع شتمني، توکي، خدمتونه او سرچینې د تولید، ویشلو او مصرفولو په اړه دي، د "مال" معنی د توکو او خدماتو مالي اړخ او ارزښت دی، نه د ملکیت اصلي اړخ له همدې امله، شتمني د ارزښت او شتمنۍ له پلوه د اقتصاد موضوع ده شتمني په اقتصاد کې د دې په مانا ده، چې څنګه وده کوي، ویش او مصرفوي، نه دا، چې دا یا هغه کس ته منسوب کړي.

سیاسي اقتصاد د دې ډګر دودیز نوم دی، چې په لومړي ځل انتوین ډي مونټچرتین د خپل کتاب سرلیک جوړ کړ دغه دود تر ۱۹مې پېړۍ پورې دوام درلود، چې جان ستوارټ مل خپل کتاب د «سیاسي اقتصاد اصول» تر سرلیک لاندې ولیکه او ډیویډ ریکاردو د «سیاسي اقتصاد اصول» تر سرلیک لاندې «سیاسي اقتصاد او ولایتي مالیه» لیکلي حتی مارکس، چې د اقتصاد په پرتله په سیاسي اقتصاد باندې نیوکه کې یو تیریدونکی دریځ غوره کړ.

هغه خپل کتاب "د سیاسي اقتصاد انتقاد ته پیژندنه" نومولی خو د نولسمې پېړۍ په پای کې اقتصاد پوهانو د "اقتصاد" کلمه د "اقتصاد ساینس" د لنډې بڼې په توګه وړاندیز کړه، ترڅو د محدودو سیاسي ګټو په اړه د دې کلمې د تعامل څخه مخنیوی وشي، او هم د دې کلمې سره ورته والی د نورو علومو لکه "ریاضي اخلاقیات او داسې نور سره وشي.

په عمومي ډول اقتصاد په دوه ډوله دی، چې عبارت دی له

۱ - کوچني اقتصاد

د اقتصاد یوه څانګه ده، چې په بازار کې د انفرادي لوبغاړو تحلیل او همدارنګه د بازار جوړښت تحلیل سره معامله کوي. دا څانګه د فعالانو، خصوصي، عامه او کورنیو سره د نه بدلیدونکي واحدونو په توګه معامله کوي مایکرو اکنامکس مطالعه کوي، چې دا لوبغاړي څنګه په انفرادي بازارونو کې یو له بل سره اړیکه لري (د سوداګریزو واحدونو کمښت او د حکومت مقرراتو په پام کې نیولو سره) یو محصول لکه د المونیم، منې یا ګرځنده تلیفون، یا د خښتو د تولید، د کتاب چاپ او یا د خوراکي توکو د بسته بندۍ له یو فکتورونو څخه د خدماتو سره د کوچني اقتصاد تیوري د پیروونکو لخوا غوښتل شوي ټول مقدار او د پلورونکو لخوا چمتو شوي مقدار په پام کې نیسي. او د هر عرضې او تقاضا واحد لپاره

احتمالي نرخونه مطالعه کوي کوچني اقتصاد د بازار د لوبغاړو ترمنځ د پېرودلو او خرڅلاو په بهير کې پېچلي تعامل مطالعه کوي، دا تيوري په دې باور ده، چې مارکېتونه په انگرېزي کې يو توازن ته رسېږي (د تقاضا د مقدار او عرضه شوي مقدار تر منځ انډول).

کوچنی اقتصاد هم د بازار مختلف جوړښتونه څيړي کامل سيالي د بازار جوړښت تشرېح کوي، چې هيڅ برخه اخیستونکی دومره لوی نه وي، چې د ورته محصول نرخ ټاکلو لپاره د بازار ځواک ترلاسه کړي د دې لپاره بل توضیح دا دی، چې ووايو يو بشپړ رقابتي بازار هغه وخت رامینځته کېږي کله، چې ټول برخه اخیستونکي وي او هيڅ يو برخه اخیستونکي نشي کولی د هغه محصول په نرخ اغیزه وکړي، چې دوی یې اخلي یا پلوري. نیمگړتیا سيالي د بازار جوړښت ته اشاره کوي، چې پدې شرایطو کې هيڅ بشپړ سيالي شتون نلري د يو محصول لپاره يوازې يو پلورونکی شتون لري، په انگلیسي کې ډیری انحصار، (oligopoly)، په کوم کې، چې د محصول لپاره يوازې څو پلورونکي شتون لري، په ځانگړې توگه د انحصاري سيالی شتون لري (په کوم کې، چې ډیری پلورونکي شتون لري، چې په بشپړ ډول مختلف توکي تولیدوي د پیرودونکي انحصار په انگلیسي کې (monopsony) په کوم کې، چې د يو محصول لپاره يوازې يو پیرودونکی وي او په انگلیسي- کې د ډیری پیرودونکي انحصار (oligopsony)، چې يوازې شتون لري د محصول لپاره يو څو پیرودونکي د کامل رقابت په مقابل کې نیمگړتیا سيالي عموماً پدې معنی ده، چې د بازار ځواک په مساوي توگه ویشل شوی د نامناسب رقابت لاندې شرکتونه د "بې اخیستونکي" کیدو وړتیا لري، پدې معنی، چې دوی په غیر متناسب ډول د دې وړتیا لري، چې د بازار ځواک د لویې برخې په درلودلو سره د تولید شوي توکو نرخ اغیزه وکړي.

"کوچني اقتصاد انفرادي بازارونه د اقتصادي ساده کولو سره په دې معنی مطالعه کوي، چې دا داسې انگیرل کېږي، چې په يو بازار کې ترسره شوي اقتصادي فعالیت په ځانگړي ډول په نورو بازارونو اغیزه نه کوي دې تحلیلي میتود ته "جزوي توازن" (د عرضې او تقاضا ترمنځ) ویل کېږي دا تحلیلي میتود په بازار کې د ترسره شوي فعالیتونو مجموعه محاسبه کوي د عمومي انډول تيوري د بازارونو مطالعې لپاره کارول کېږي دا تيوري د ټول مجموعه محاسبه کوي ټول فعالیتونه په ټولو بازارونو کې ترسره کېږي دا طریقه په بازارونو کې دواړه بدلونونه او د دوی ترمنځ متقابل عمل مطالعه کوي کوم، چې د توازن په لور روان دی.

۲ لوی اقتصاد

لوی اقتصاد د يو هیواد په لوی ملي کچه اقتصادي مسایل څيړي په دې برخه کې ثبات، اقتصادي توازن، د بهرنۍ سوداګرۍ توازن، اقتصادي وده، کارموندنه، انفلاسیون، د دولت عواید، اقتصادي رکود، اقتصادي بحران، بې روزګاري او اقتصادي پرمختګ مسایل څېړل کېږي. (Hener, R, 2003 P, 77)

خلورم خپرکی

اقتصادي ډيپلوماسي

د اقتصادي ډيپلوماسي پيژندنه

اقتصادي ډيپلوماسي د يو هيواد د اقتصادي، سياسي او ستراتيژيکو اهدافو د پرمخ بيولو لپاره د اقتصادي وسايلو سره د ډيپلوماتيکو مهارتونو کارولو ته ويل کيږي. اقتصادي ډيپلوماسي د حکومتونو يو له اغيزمنو او پياوړې وسيلو څخه دی، چې په نړيوال چاپيريال کې عمل وکړي او په نړيوال اقتصاد کې غوره مقام ترلاسه کړي. دا ډول ډيپلوماسي له رسمي ډيپلوماتيکو کړنو څخه عبارت ده، چې لومړی د ملي سوداگريو لپاره بهرنيو بازارونو ته د لاسرسي زمينه برابروي دويم يې هڅه کوي، چې بهرنی مستقيم پانگونه راجلب کړي او درېيم د ملي گټو د پرمخبيولو لپاره د نړيوالو قوانين تر اغېز لاندې راولي. اقتصادي ډيپلوماسي يا پاليسي ده، چې د اقتصادي اړيکو اداره او لارښوونه کوي هغه پروسه، چې له مخې يې هيوادونه د سوداگرۍ، پانگونې او د اقتصادي پلوه گټور تبادلې نورو ډولونو په گډون د فعاليت په ټولو برخو کې د خپلو ملي گټو د اعظمي کولو لپاره له بهر سره معامله کوي. د دوديزې ډيپلوماسي لپاره د ملاتړ او ميکانيزم او د دولت د بهرنيو اړيکو د پياوړتيا او پراختيا لپاره يو مناسب چوکاټ د معافيت ښه والی او د گټو دفاع ده. اقتصادي ډيپلوماسي په سيمه ييزه او نړيواله کچه د سياسي اقتصادي او ټولنيزو لاسته راوړنو د ترلاسه کولو په نيت د ډيپلوماتيکو لارو او میتودونو له لارې د سياسي او اقتصادي عواملو کارول دي. اقتصادي ډيپلوماسي د رياليزم، پراگماتيزم او نوښت پر بنسټ ورځنی متقابل عمل دی دا يوه سپيڅلې ملي مسله ده، چې هدف يې د ملي گټو لاسته راوړل دي او له همدې امله د ټولو ملي لوبغاړو گډې ونډې ته اړتيا لري. دا د اقتصاد د نړيوال کيدو له گړنديتوب سره په موازي ډول رامینځته شوی او وده کړې، چې په تېرو دريو لسيزو کې په سرعت سره وده کړې. اقتصادي ډيپلوماسي په اصل کې د بهرنيو هيوادونو او نړيوال اقتصاد کې د يو هيواد د اقتصادي گټو د ودې لپاره د يوې وسيلې په توگه ليدل کيږي. اقتصادي ډيپلوماسي نه يوازې د يو هيواد سوکالۍ ته وده ورکوي بلکې د يوې مناسبې غوښتنې او فرصت په توگه کار کوي، چې د بهرنۍ پاليسۍ په ملاتړ د هغه د بهرنۍ سوداگرۍ او مالي اړيکو اداره کولو لپاره کار کوي.

اقتصادي ډيپلوماسي د نږدې ټولو هيوادونو لپاره د بهرنيو اړيکو يوه مهمه موضوع ده. په داخلي توگه، اقتصادي وزارتونه، د سوداگرۍ او پانگونې د ودې ادارې، او د سوداگرۍ خونې برخه اخلي. اقتصادي ډيپلوماسي د سياسي اقتصاد او سوداگريزې ډيپلوماسي سره ډيرې مفکورې گډې ساحې لري. سياسي اقتصاد د دوو بنسټونو شتون بازار او حکومت او د يو بل سره د دوی متقابل تعامل ټينگار کوي، چې هدف يې د شخصۍ اړتياوو او ټولنيز هوساينې چمتو کول دي. د بازار چوکاټ او سياست د يوې وسيلې په توگه گڼي کوم، چې مرسته کوي هغه څه، چې د بازار له لارې په نورمال او طبيعي توگه نشي ترلاسه کيدی په ځينو مواردو کې اقتصادي ډيپلوماسي د سوداگريزې ډيپلوماسي اتل بلل کيږي. په ډيرو هيوادونو کې د صنعتونو د ملي کولو د ډيپلوماتانو دنده وه، چې د ملي صنعتونو محصولاتو بازار موندنه وکړي.

په عين حال کې د اقتصادي ډيپلوماسي يو واحد تعريف خورا ستونزمن دی مگر دا ممکنه ده، چې د توکو او خدماتو د تولید، ليرد او تبادلې، په نورو هيوادونو کې پانگه اچونه، د اقتصادي ډيپلوماسي مسايلو په توگه په حقيقت کې، د اقتصاد په ډگر کې د ډيپلوماسي پلي کول د هيواد اقتصادي اهدافو ته د رسيدو لپاره د ډيپلوماسي احتمالي او حقيقي ظرفيتونو ته د اقتصادي ډيپلوماسي معنی ورکوي اقتصادي ډيپلوماسي په نړيوالو چارو کې د قدرت او شتمنی تر منځ د اړيکو سره معامله کوي. اقتصادي ډيپلوماسي نه يوازې د دولت هوساينې ته وده ورکوي بلکې د فرصت غوښتنې او فرصتونو په توگه د خپلې بهرنۍ پاليسۍ په ملاتړ خپلې بهرنۍ سوداگريزې او مالي اړيکې بدلوي.

د اقتصادي ډيپلوماسي تعريف

اقتصادي ډيپلوماسي د نړيوالو اړيکو (د دولتونو، خصوصي سکتور او خلکو په کچه) په کارولو سره د نړيوالې سوداگرۍ هڅولو، ملي گټو ته وده ورکول، اقتصادي پرمختيا ته وده ورکول او فعالولو له لارې د هيواد اقتصادي امنيت او ستراتيژيکو گټو خوندي کولو او خدمت کولو هنر دی شرکتونه نړيوال کول او د نړۍ بازارونو ته د رسيدو لپاره ترڅو خپل صادرات ډير کړي او بهرنۍ مستقيم پانگونه راجلب کړي اقتصادي ډيپلوماسي هم داسې تعريف شوې، چې دولت د خپلو اقتصادي ظرفيتونو څخه په نورو هيوادونو د نفوذ کولو لپاره کار اخلي او خپل سياسي چلند هغه لوري ته لارښوونه کوي چې د دولت ملي اقتصادي گټو ته خدمت وکړي، او د ناممکن ته د انتظار پرځای د ممکنه ترلاسه کولو هنر دی اقتصادي ډيپلوماسي د اقتصادي معيارونو د ښه کولو لپاره يوه نه هيريډونکې وسيله ده، او دا بايد د نړيوالې سوداگرۍ د هڅولو او د کورنيو شرکتونو په ملاتړ کې د پاليسي جوړونکو لپاره يوه مهمه وسيله وي اقتصادي ډيپلوماسي د عمل يا شتون له مخې د ډيپلوماسي نوې بڼه نه ده دا د ډيپلومات لپاره د ثانوي مسلکي لارې په توگه ليدل کيږي په دې شرط، چې د ډيپلومات لومړنۍ فعاليت يوازې په سياسي ډگر کې وي دا ډول ډيپلوماسي په تيرو وختونو کې د سوداگريزې ډيپلوماسي په نوم پيژندل کيده او دا ډيپلوماسي د پخوانيو سلطنتونو او اماراتو ترمنځ د سوداگريزې تبادلې سره تړاو درلود دا په څوارلسمه ميلادي پېړۍ کې رامنځ ته شوه او له هغه وروسته د اروپا د استعمار او د جنوبي امريکا د بډايه ساحلونو د کشف له امله د زړې او نوې نړۍ تر منځ سوداگري وده وکړه او د اروپا د استعماري هېوادونو لاسته راوړنې يې روښانه کړي.

د اقتصادي ډيپلوماسي هدف او موضوع

د اقتصادي ډيپلوماسي مفکورې د جوړولو سره د اوږدې مودې لپاره، د ساينس د دې لوري د ماهيت او حدودو په اړه بحثونو کې، د هغې د اعتراض په اړه خبرې اترې شوې دي پرته له دې چې د حتمي حقيقت ښکارندوی شي، د اقتصادي ډيپلوماسي توکي په پام کې نيول کيدی شي د توکو او خدماتو نړيواله سوداگرۍ د پانگې حرکت (پانگې اچونې، پراختيايي مرستې، او نور) د کار مهاجرت د ټيکنالوژيو تبادله، د توليد نړيوال تخصص، د هيوادونو ترمنځ پولې، مالي او اعتباري اړيکې د نړيوالو او سيمه ييزو اقتصادي سازمانونو فعاليتونه او نورې نړيوالې اقتصادي ستونزې د اقتصادي ډيپلوماسي له اهدافو څخه دي.

د هر ساينس موضوع هغه اړخونه دي چې د عملي انساني فعاليتونو په پروسه کې ښکېل دي، ملکيتونه، د حقيقي شيانو اړيکې، کوم چې په تاريخي شرايطو کې د پوهې تابع دي د اقتصادي ډيپلوماسي موضوع د اقتصادي ډيپلوماسي د موضوعاتو ترمنځ اړيکه ده چې د ډيپلوماتيکو ميتودونو په کارولو سره د نړۍ، سيمه ايزو او هيوادونو اقتصادي ستونزې حل کوي. هغه پروسې چې د نړيوال کولو په شرايطو کې د نړۍ په اقتصاد کې ترسره کېږي په دوامداره توگه د اقتصادي ډيپلوماسي د شيانو د ليست پراخولو او همدارنگه د څيړنې موضوع اغيزه کوي.

د ځينو عواملو رول په تاريخي توگه بدل شوی د مثال په توگه، که په ۱۷ او ۲۰ پېړيو کې تجارت په لومړي سر کې د ډيپلوماسي د يوې موخې په توگه و، مگر په وروستيو کلونو کې نوي شيان اضافه شول. په ۲۰ پېړۍ کې د اقتصادي ډيپلوماسي څيزونه لکه معلوماتي ټکنالوجۍ، معلوماتي مالي چارو، او داسې نور مخ په وړاندې راغلي او په فعاله توگه خپل ځان اعلان کوي، خپل لومړيتوب څرگندوي، دا پدې مانا ده چې د معلوماتو او کمپيوټر ټيکنالوژۍ په اړه د عامه او اقتصادي مديريت سيستمونو د انحصار لوړه کچه کارول کېږي په نړيوال کمپيوټر سيستمونو کې د اقتصادي معلوماتو جنگونه په زياتيدونکي توگه د اقتصادي ډيپلوماسي موضوع گرځي. (علی، ۲۰۱۳: ص ۵۵)

د اقتصادي ډيپلوماسي شاليد

د اقتصادي ډيپلوماسي تحرک په اروپا کې د سوداگرۍ د تبادلي د خوځښت له سوکالۍ او ودې سره په ځانگړې توگه په پنځلسمه پېړۍ کې په ايټاليا او انگلستان کې د سياسي او سوداگريز ماهيت د تړونونو د پای ته رسولو په هدف د خبرو اترو له لارې راڅرگند شو. د دې تړونونو موخه د سوداگريزو اړيکو رامینځته کول وو، که چيرې دا اړيکې پخوا شتون نه درلود شرايط يې خورا ساده وو.

داسې انگيرل کېږي، چې دا سوداگري وه، د اقتصادي پديدې په توگه، دا د لومړي بين المللي اړيکو او تړونونو د رامینځته کيدو لامل و د لرغونې نړۍ په تمدنونو کې د ليکلو په پراختيا سره، د سوداگرۍ د ملاتړ او ساتنې لپاره لومړی سوداگريز تړونونه لاسليک شول. د پنځلسمه پېړۍ يو مشهور سوداگريز تړون شتون لري. Bc e، د مصر د ملکې هتشيپسوت لخوا د پنټ ايالت (د اوسني سوماليا په خاوره کې) پارو سره پای ته ورسیده. په منځنيو پېړيو کې، ډيپلوماسي او تجارت لا تر اوسه پورې تړلی وو د منځنيو پېړيو لومړی سفيران او قونسلگرۍ، چې په بهر کې په دايمي ماموريتونو کې موقعيت لري (لکه څنگه، چې د ځانگړو پيغامونو رسولو لپاره کارول کيده)، دقيقا هغه سوداگر وو، چې په هدف کې يې تجارت کاوه. ايالتونه د اقتصادي ډيپلوماسي عصري سيستم د رينسانس په جريان کې د شکل اخيستلو پيل وکړ، کوم، چې د هيوادونو ترمنځ د سوداگريزو اړيکو د پراختيا له امله د اروپا بازار د جزوی نړيوال کيدو سره سمون لري په دې برخه کې د خپلو مالونو د ترويج او په پايله کې د دولت د اقتصادي گټو په اړه اندېښنه د بهرنۍ پالیسۍ د ځانگو په غاړه وه د دې دورې په جريان کې، د سوداگريزې ډيپلوماسي اغيزمنتوب په عمل کې د فرانسې د پاچا لوئس

مالي كنترولر او سلاكار، ژان بېتيست كولبرټ لخوا ثابت شو، چې د پور وركوونكو سره د خبرو اترو وړتيا او د يوې وړ بهرنۍ اقتصادي پاليسۍ څخه مننه كوي. د پاچا د قيمتي نظامي پاليسۍ پايډ باندې بريالي شي د اتلسمې پېړۍ په نيمايي كې (د روښانتيا عمر)، اروپايي سياسي مفكرانو او فيلسوفانو لومړۍ دا نظر وړاندې كړ، چې د دولتونو لخوا د يو بل سره د اقتصادي تعامل څخه ترلاسه شوي گټې د شخړو د حل او مخنيوي لپاره مؤثره ميتود كيدۍ شي. د دې دورې فرانسوي فيلسوف او ليكوال، چارلس لوئس مونتيسكيو، په خپل مقاله "د روح قانون" كې په دې باور و، چې تجارت د وخت په تيريدو سره د دولتونو ترمنځ د اړيكو د طبيعي لارې په توگه د دوی ترمنځ د متقابلو اړيكو اړيکه رامینځته كوي. د نولسمې پېړۍ په پای كې او د شلمې پېړۍ په پيل كې د اقتصادي ډيپلوماسي پراختيا د داسې رجحاناتو تر اغيز لاندې راغله لكه په بهر كې د خپل اقتصاد د گټو د تايمينولو په برخه كې د حكومت د مداخلې زياتوالی (د محافظت پاليسي)، او همدارنگه د خبرو اترو ښه والی د ښارگوټو او د سوداگرو ترمنځ د استعمار پراخه سيستم په ټوله نړۍ كې د اقتصادي اړيكو په پياوړتيا كې مرسته وكړه او په اقتصادي نړيوال كولو كې يې مرسته وكړه، او په اقتصادي اړيكو كې د دولت رول پياوړتيا د اقتصادي ډيپلوماسي بنسټ پياوړی كړ اقتصادي ډيپلوماسي د ۱۹۲۹ اقتصادي بحران او دوهم نړيوال جنگ راهيسې د پام وړ بدلونونو سره مخ شوی. ډيری هغه ځانگړنې، چې د جگړې وروسته په دوره كې راڅرگندې شوې نن ورځ د اقتصادي ډيپلوماسي ځانگړتيا هم ده. په دې توگه، د جگړې وروسته دوره كې، په نړيوالو اقتصادي اړيكو كې نوي لوبغاړي راڅرگند شول، په عمده توگه نړيوال سازمانونه (د پيسو نړيوال وجهي صندوق، د بيارغونې او پراختيا نړيوال بانک) سربېره پردې، د سوداگرۍ كثرت تړونونه او په څو نړيوالو اقتصادي سازمانونو كې د دولتونو گډون په يو وخت كې د انفرادي دولتونو لخوا د جلا، يو اړخيز گامونو احتمال او په ټوله كې په نړيوالو اقتصادي اړيكو كې د دولت رول كموي، د نورو فعالينو كړنو ته زمينه برابروي. عصري اقتصادي ډيپلوماسي د دينامزم، تيريدونكي شخصيت، د پام وړ خلاصون، پراختيا او د كارول شويو وسايلو پيچلتيا لخوا مشخص كيږي د اقتصادي ډيپلوماسي بيلابيلې كچې دوه اړخيزه، څو اړخيزه، سيمه ايز او بين المللي په زياتيدونكي توگه متقابل عمل او يو بل بشپړوي، د نړيوال كولو په شرايطو كې د ملي گټو په اغيزمنه توگه د تضمين لپاره مناسب فرصتونه رامینځته كوي اقتصادي ډيپلوماسي نن سبا د هېواد د نړيوال سيالۍ د پياوړتيا، په نړيوال بازار كې د گټو او رقابتي گټو د تر لاسه كولو لپاره تر ټولو مهمه لار ده.

د اقتصادي ډيپلوماسي موخې

هغه اهداف، چې اقتصادي ډيپلوماسي په مختلفو هيوادونو كې د ترلاسه كولو هڅه كوي عبارت دي له

سياسي موخې په نړيواله صحنه كې د سياسي گټو لاسته راوړل

په سياسي فورمونو كې د دولت د وزن او دريځ روښانه كول، په نړيواله ټولنه كې د يو نفوذ لرونكي گوند په توگه. اقتصادي موخې دوی ممكن په ملي كچه وي، لكه د ملي اقتصاد د پراختيا ملاتړ، د هغې هيله كول او مالي گټې ترلاسه كول. دا كيدای شي په نړيواله كچه اقتصادي اهداف وي، لكه د نړيوالو اقتصادي اړيكو پراختيا، د نړيوالې سوداگرۍ او نړيوالې پانگونې ملاتړ ټولنيز اهداف دوی د پرمختللو هيوادونو سره مرسته كوي، په ځانگړې توگه لږ پرمختللو، اقتصادي او ټولنيز

پرمختګ ته لاسرسی، د ژوند معیارونو لوړول، د فقر سره مبارزه، د جنسیت مساوات ترلاسه کول، او د ښځو په وړاندې د تبعیض د ډولونو مخه نیسي ... او داسې نور. (علی ۲۰۱۳:ص ۲۰۹)

د اقتصادي ډیپلوماسي وسایل

ګمرکي تعرفه

تعرفې د سوداګرۍ پالیسي تر ټولو پخوانۍ بڼه ده، او په دودیز ډول د عایداتو مالیه تر معرفي کولو پورې د دولت د عایداتو سرچینې په توګه کارول کیده، د تعرفو اهمیت په عصري وختونو کې کم شوی ځکه، چې عصري حکومتونه په عمومي ډول د کورنیو صنعتونو ساتنه د مختلفو غیرقانوني لارو چارو له لارې غوره کوي. د تعرفې خنډونه لکه وارداتو په مقدار محدودیت د صادراتو محدودیتونه د صادراتو په مقدار باندې لګول شوي محدودیتونه دي، چې معمولاً د صادراتو هیواد لخوا د واردونکي هیواد په غوښتنه لګول کیږي. په هرصورت، د اغیزو پوهیدل د نورو سوداګریزو پالیسیو د پوهیدو لپاره حیاتي پاتې دي ګمرکي تعرفې یو له مهمو اقتصادي وسیلو څخه شمیرل کیږي، ګمرکي محصول د ډیرو اهدافو د ترلاسه کولو په موخه وضع کیږي، کیدای شي د مالي عوایدو د ترلاسه کولو لپاره د یوې وسیلې په توګه وضع شي. لکه څنګه، چې یو هیواد، چې له مالي ستونزو سره مخ دی د ګمرکي محصولاتو سیوري د عایداتو ترلاسه کولو لپاره د یوې وسیلې په توګه موندلی، چې د دولت عمومي بودیجې سره مرسته کوي، دا ممکن د ګمرکي محصولاتو د لګولو په توګه د بهرنیو سیالیو څخه د ملي محصول د ساتنې لپاره د یوې وسیلې په توګه ګمرکي محصول وضع کړي. وارد شوي محصولات به د دوی نرخ لوړ کړي او سیالي محدود کړي ګمرکي محصول هم کیدای شي د یو هیواد په وړاندې د غچ اخیستنې د یوې وسیلې په توګه ولګول شي؛ د یو ځانګړي هیواد څخه وارد شوي توکو باندې د ګمرکي تعرفو لګول به په غیر مستقیم ډول د کمښت لامل شي له دوی څخه واردول او د دوی د محصولاتو په وړاندې د خنډونو رامینځته کول، لکه څنګه، چې د متحده ایالاتو پخواني ولسمشر ډونالډ ټرمپ په ۲۰۱۸ میلادي کال کې له چین، اروپایي اتحادیې هیوادونو او نورو هیوادونو څخه په ځینو سوداګریزو وارداتو ګمرکي محصولات وضع کړل، په ځانګړي توګه اوسپنه، فولاد، المونیم او نور مالونه، او دغو هیوادونو په ځواب کې ګمرکي محصولات وضع کړل.

د اسعارو مقررات

دا د محدودیتونو یوه ټولګه ده، چې د ځینو حکومتونو لخوا پلي کیږي ترڅو د اتباعو لخوا د بهرنیو اسعارو پلور یا پیروود منع یا محدود کړي او د بهرنیانو لخوا د محلي اسعارو پلور یا پیروود. تر ۱۹۸۰ کلونو پورې، ټول پولي اسعار د یو ډول سانسور تابع وو، چې د شلمې پیړۍ په وروستیو لسیزو کې د آزاد تجارت او نړیوال کیدو په چټکۍ سره په لویو اقتصادونو کې په تدریجي توګه ورکیدل پیل شول. په هرصورت، هغه هیوادونه، چې کوچني او ډیر کمزوري اقتصاد لري د بهرنیو اسعارو

بازار باندې کنټرول لري، په دې موخه، چې په خپلو اسعارو کې د قیاس مخه ونیسي، چې ممکن د دوی د تادیاتو توازن او د پانګې په جریان کې د احتمالي ناورین پایلو سره اندول رامینځته کړي. کله، چې حکومت پولي محدودیتونه عملي کوي، دا پخپله بهر ته د اسعارو لېږدولو او د سختو اسعارو لکه امریکایي ډالر، یورو، جاپاني ین او سویس فرانک پیرود لپاره د جواز ورکولو څارنه کوي. د تادیاتو توازن، چې تر ټولو مهم یې په لاندې ډول دي په هیواد کې د بهرنیو اسعارو پیرود منع یا محدودول په هیواد کې د بهرنیو اسعارو د کارولو مخنیوی یا محدودیت. د تبادلې نرخ ټاکل (د دې پرځای، چې د اسعارو ارزښت د بازار ځواکونو سره سم بدلون ومومي). د حکومت لخوا منظور شوي پرچون پلورونکو ته د اسعارو تبادله محدود کړی. د پیسو اندازه معلومه کړې، چې وارد یا صادر شي. په دې هیوادونو کې د اسعارو سیوري بازارونه ډیری وختونه د رسمي نرخ سره موازي د تبادلې نرخ چمتو کولو لپاره رامینځته کیږي، کوم، چې معمولا د عرضې او تقاضا له مخې د آزاد بازار تبادلې نرخ سره نږدې وي. د اسعارو دا کنټرولونه ډیری وختونه د هغو شرکتونو لپاره اضافي ننگون رامینځته کوي، چې په نړیواله کچه فعالیت کوي، یا د نغدو راکړو ورکړو مخه نیسي یا د مالي وسایلو لکه د اسعارو اختیارونو کارول ناممکن کوي.

اقتصادي ادغام

اقتصادي ادغام د یو واحد ملت د اقتصادي واحدونو یا د مختلفو هیوادونو ترمنځ د محدودیتونو له منځه وړل دي، چې د تولید، مصرف، او د تبادلې د نرخونو د فکتورونو په کارولو کې د بدلون په حالت کې دي. او د پیسو یووالی، د لوړ واک په رامینځته کولو سره، چې پریکړې یې په غړو هیوادونو باندې پابند دي اقتصادي ادغام ډیری ادارې رامینځته کوي، چې واکونه یې د ملي پولو څخه تیرېږي او پریکړې یې د اقتصادي اتحادیې په ټولو غړو هیوادونو باندې پابند دي کله، چې اقتصادي اتحادیه د ټولو غړو لپاره مشترک بانکوټونه تصویب کړي، اتحادیه هم د پیسو اتحادیه کیږي، او دا هغه څه دي، چې په اروپایي اتحادیه کې پېښ شوي دي، چې د غړو هیوادونو د محلي اسعارو ځای په ځای کولو لپاره یورو یې تصویب کړ. اقتصادي ادغام د بهرنۍ پالیسۍ وسیله ده ددې ادغام له لارې هیوادونه ځینې اقتصادي ګټې ترلاسه کوي او د بهرنیو هیوادونو لخوا دوی ته وړاندې شوي اقتصادي ننگونو سره مقابله کوي. اقتصادي ادغام ممکن د سیاسي ادغام په لور یو ګام هم رامینځته کړي، لکه څنګه، چې د اروپا مشترک بازار رامینځته شوی وو. بنسټ ایښودونکو تمه درلوده، چې اقتصادي یووالی به د سیاسي یووالي لامل شي، مګر د ملي حاکمیت اصول او د بازار دولتونو پراختیا د دې هیلو د پوره کیدو مخه ونیوله او پاتې شول.

د زیرمو کنگل کول او ملي کول

دولت کولی شي د سیاسي اهدافو د ترلاسه کولو لپاره د اقتصادي اقداماتو په توګه د شتمنیو کنگل یا ملي کولو څخه کار واخلي، دا اقدام د دولت په خاوره کې د یو بهرني هیواد د شتمنیو کنگل یا ملي کولو معنی لري، چې دا ډول اقتصادي اقداماتو ته لاره هواروي. کنگل کول پدې معنی دي، چې یو بهرني هیواد ته اجازه نه ورکول کیږي، چې د هغه هیواد په خاوره کې د خپلو شتمنیو څخه کار واخلي، چې اقدام یې کړی دی. کنگل کول تر هغه، چې بهرنی هیواد د هغه سیاسي یا اقتصادي غوښتنو ته ځواب ووایي. په ۱۹۷۹ کې په تهران کې د امریکا په سفارت کې د یرغل شوي کرکیچ پرمهال پیسې او شتمنۍ د یادونې وړ ده، چې په روانه پېړۍ کې د پیسو او شتمنیو تر ټولو لوی کنگل کول هغه وخت رامنځته شول، چې امریکا، د اروپایي ټولنې هېوادونو، کاناډا، استرالیا او جاپان پر روسیې د لګول شویو بندیزونو په چوکاټ کې د روسیې ځینې فنډونه او شتمنۍ کنگل کړې.

د اسعارو کموالی

د محلي اسعارو د ارزښت ټیټول د اقتصادي ډیپلوماسي یوه وسیله ده، چې دولت یې نورو هیوادونو ته د صادراتو هڅولو لپاره کاروي. ځکه، چې د اسعارو د ارزښت کموالی په بهر کې د محلي توکو د بیې د راټیټیدو لامل کیږي او دا کار د دې لامل کیږي، چې د تقاضا د زیاتوالي لامل شي او دا کار ډیری هیوادونو کړي او کوي چین هغه هیواد دی، چې په نړۍ کې له دې وسیلې څخه ډیره ګټه پورته کوي، چې د نړۍ په سوداګریز ډګر کې یې تسلط پیدا کړی دی، دا ټکی د امریکا او چین د شخړې یو له عناصرو څخه و، ځکه، چې چین د چینایانو لپاره په ټیټه بیه تکیه کوله. یوان، او دا هغه اصلي لامل و، چې د امریکا پخوانی ولسمشر ډونالډ ټرمپ یې هڅولی و، چې له چین سره د امریکا د سوداګرۍ کسر د اندازې د کمولو لپاره د چین پر وړاندې د یو خنډ په توګه اقدامات وکړي او په لویه کچه دغه هدف ترلاسه کړي.

بهرنۍ مرستې

بهرنۍ مرستې په بهرنۍ ساحه کې یو له خورا اغیزمنو اقتصادي وسیلو څخه دی، چې موږ یې د پایښت لرونکي پراختیا د هڅولو په نیت د رسمي ضبوطونو له لارې په رعایتي شرایطو کې د ورکړل شویو پوړونو او مرستو مجموعه بولو. په منابعو کې د پرمختللو هیوادونو لپاره هیوادونه، سازمانونه او نړیوال بنسټونه شامل دي د بهرنیو مرستو د کارولو لپاره لومړی په نړیواله ټولنه کې بډایه او ځواکمن هیوادونه په ځانګړې توګه لویدیځ هیوادونه وو. دغو هېوادونو بهرنۍ مرستې مخ پر ودې هېوادونو کې د لوېدیځ د نفوذ د پراخولو لپاره یوه اغېزمنه وسیله وبلله، خو د ۱۹۷۰ لسیزې له پیله، بډایه پرمختیایي هېوادونو د بېلابېلو بهرنیو موخو د ترلاسه کولو لپاره له بهرنیو مرستو څخه د یوې وسیلې په توګه کار اخیستل پیل کړل. "تخنیکي همکاري په دې معنی ده، چې هغه پوهه، چې بسپنه ورکوونکي هیوادونه ترلاسه کونکو هیوادونو ته د پرسونل، روزنې او څېړنیزو پروګرامونو په برابرولو، او د پایلو لګښتونو په ورکولو سره چمتو کوي." پدې همکاري کې د بسپنه ورکوونکي هیواد څخه مستقیم متخصصین، د تحصیلي بورسونه پروګرامونه، او نور شامل دي. د سیمه ایزو خلکو د بشري

پانگې لپاره د ونډې ډولونه. له همدې امله، تخنیکي همکارۍ د مرستې یوه ښه گڼل کېږي، چې د معلوماتو او خدماتو په وړاندې کولو تمرکز کوي.

دا پرته له دې، چې ووايو، چې ځينې هيوادونه محدود مالي سرچينې لري د بهرني سياست د وسيلې په توگه تخنیکي مرستې چمتو کوي. هغه هيواد، چې تخنیکي مرستې چمتو کوي په بيلابيلو تخنیکي برخو لکه کرنه، روغتيا، صنعت او تعليم کې تخنیکي مهارتونه وړاندې کوي.

د اقتصادي ډيپلوماسي بڼې

د ښکېلو اړخونو د شمير له مخې د اقتصادي ډيپلوماسي ډيری او مختلف ډولونه شتون لري او د اقتصادي ډيپلوماسي خورا مهم ډولونه په لاندې ډول لنډيز کيدی شي.

دوه اړخيزه اقتصادي ډيپلوماسي

دوه اړخيزه اقتصادي ډيپلوماسي د اقتصادي ډيپلوماسي يوه لويه برخه تشکيلوي، په دې ډيپلوماسي کې د دواړو هيوادونو ترمنځ مالي راکړه ورکړه يا رسمي تجارت شامل وي. يا د پانگې اچونې تړونونه يا نور موضوعات، چې په اقتصادي اړيکو اغيزه کوي. دوه اړخيزه اقتصادي ډيپلوماسي تر ټولو اسانه تخنیک پاتې دی، چې د اقتصادي همکاريو د پايو روښانه کول اسانه کوي، ځکه، چې دا د بحث او ارزونې لپاره د هر اړخ ملي گټو په اړه پوهيږي د دوه اړخيزې اقتصادي ډيپلوماسي يو مهم منفي اړخ دا دی، چې دا په خبرو اترو کې ځواکمن اړخ ته گټې ورکوي، چې دا به د ضعيف اړخ څخه په اسانۍ گټه پورته کړي. اقتصادي مرکزونه نا مساوي دي، نړيواله معامله کول د هغه هيواد په گټه دي، چې کولی شي مسلط کړي هغه شرايط، چې د دوی گټو سره مطابقت لري، کوم، چې پرمختللي هيوادونه دي، پداسې حال کې، چې بل هيواد د خپل ضعف او اړتيا له امله معامله نشي کولی. تړون، نو دا ځان مجبور گڼي، چې ځواکمن گوند ته ځينې گټې پرېږدي. (آمين، ۱۹۹۷: ص ۷۷)

سيمه ايز اقتصادي ډيپلوماسي

د اقتصادي ډيپلوماسي سيمه ايز اړخ مخ په ډيريږي، که څه هم پدې کچه اقتصادي تړونونه ډيری وخت سياسي انگيزه لري، دوی په چټکۍ سره ډيری خلاص او تړلي بازارونه چمتو کوي. دولت د ملي اقتصادي فعاليت ازادۍ ته اجازه ورکوي کله، چې دا د سيمه ايزې ډلې په چوکاټ کې وي، کوم، چې په ډيری مواردو کې په يوه دايره کې ترسره کېږي چې د هغو هيوادونو څخه جوړ وي، چې په جغرافيه کې د سطحې سره نږدې دي.

اقتصادي پراختيا او ورته سياسي لومړيتوبونه، د بيلگې په توگه، د خليج د همکارۍ شورا. د سوداگرۍ سکتور لپاره، سيمه ايز بازارونو ته ننوتل د نړيوالو بازارونو د ننوتلو بديل دی کله، چې وړتياوې کمزورې وي، ځکه، چې دا د سيالۍ د لارې پيل گڼل کېږي.

دا باید په پام کې ونیول شي ، چې سیمه ایز تړونونه د سیمه ایزو دولتونو لپاره د پیاوړتیا سرچینه کیدی شي کله ، چې دوی د نړیوالو کمیسیونونو کار کوي ، او په دې توګه په نړیوالو خبرو اترو او د نړیوالو بازارونو د پرانستلو وړتیا باندې د پام وړ اغیزه لري ، مګر هر څه ، چې د سیمه ایزو پایلو لپاره هڅوي . د تړونونو تر ټولو لوی هڅونه کیدای شي د ملي صنعتونو وده ترلاسه کړي ، د دې هیوادونو د وړتیا په پایله کې ، چې د یو بل سره سیالي کوي او په دې توګه په سیمه ایزو ازادو بازارونو کې د سوداګرۍ رامینځته کول دي

اجتماعي اقتصادي ډیپلوماسي

د اقتصادي ډیپلوماسي ډله ایزه کچه د سیمه ایزې اقتصادي ډیپلوماسي یا څو اړخیزه ډیپلوماسي په پرتله د هیوادونو لږ پام راجلبوي ، مګر ، دا ډله ایزه ډیپلوماسي یو ډول بڼه لري لکه د اقتصادي همکارۍ او پراختیا سازمان (OECD) ، د نفتو صادرونکو هیوادونو سازمان . (OPEC) ، د اوو هیوادونو ډله (۷G) او (۲۰G) ، او د BRICS ګروپ . د اقتصادي ډیپلوماسي دا کچه دوه مهم اهداف ترلاسه کوي .

لومړی هدف په دې ډیپلوماسي کې برخه اخیستونکي اړخونه د دوی لپاره یو فورم چمتو کوي کله ، چې د دولتي ګوندونو ملي حکومتونه د حل لارې موندلو هڅه وکړي او د یو ځانګړي اقتصادي هدف په اړه د یو بل تر مینځ اجماع رامینځته کړي که هغه سیمه ایز وي یا نړیوال . دا د داوطلبانه همکارۍ د پروسې له لارې ، چې د دغو حکومتونو لخوا ترسره کیږي ، او په دې برخه کې موږ کولی شو د ګازو صادرونکو هیوادونو فورم ته مراجعه وکړو ، چې موخه یې د متقابلو ګټو ملاتړ او وده ، د همغږۍ کچه لوړول او د هیوادونو ترمنځ همکارۍ لوړول دي .

د ګازو د تولیدونکو او مصرفونکو هیوادونو ترمنځ د خبرو اترو د هڅولو او ملاتړ سربیره د ګازو په بازارونو کې د اړتیا وړ توازن د ترلاسه کولو په موخه د مناسبو نرخونو ته د رسیدو لپاره ، چې د دواړو خواو لپاره توازن ترلاسه کوي او د طبیعي ګازو سرچینو څخه د اعظمي اقتصادي ګټې ترلاسه کولو لپاره کار کوي . دا د دې صنعت لپاره د اړتیا وړ پانګوونې چمتو کولو او د ګازو بازارونو ترمینځ ادغام او ثبات ترلاسه کولو او د پرمختللي ټیکنالوژيو لاسته راوړلو او تبادلې هڅولو لپاره د غړو هیوادونو ترمینځ د معلوماتو او متخصصینو تبادلې په هدف سره د ګډو پالیسیو ملاتړ او پیاوړتیا سربیره ده .

دوهم هدف دا دی ، چې دولتونه د ورته اقتصادي لوړو سره د یو منل شوي واقعیت رامینځته کولو توان ورکړي ، چې بیا دوی وکولی شي په پراخه څو اړخیزو برخو کې پرمختګ وکړي . د مثال په توګه ، د اقتصادي همکارۍ او پراختیا سازمان (ECDO) د ډیری موضوعاتو او مسایلو په اړه د چمتووالي کار لپاره یو فورم و ، لکه د خدماتو په برخه کې د سوداګرۍ د لیبرالیزیشن تړون او د سوداګرۍ نړیوال سازمان په چوکاټ کې د کرنې تړون .

څو اړخيزه اقتصادي ډيپلوماسي

څو اړخيزه ډيپلوماسي وده کوي ترڅو ټول کوچني او لوی نړيوال اقتصادونه پکې شامل کړي، او دا د څو اړخيزه ډيپلوماسي په چوکاټ کې موافقت ته رسيدل ستونزمن کوي، ځکه چې دا د يو همغږي طرز العمل په چوکاټ کې د کار کولو لپاره د ډيری سیستمونو يوځای کول غواړي، لکه د سیستمونو د سوداګرۍ نړيوال سازمان، د پيسو نړيوال صندوق، نړيوال بانک، او د کار نړيوال سازمان. د سوداګرۍ او پراختيا په اړه د ملګرو ملتونو کنفرانس (UNCTAD)، د خوړو او کرنې نړيوال سازمان (FAO)، د ملګرو ملتونو د صنعتي پراختيا سازمان (UNIDO)، د نړۍ د فکري ملکيت سازمان او نور ځانګړي اقتصادي سازمانونه، چې د ملګرو ملتونو سره تړلي دي اړتيا نشته، چې ووايو، څو اړخيزه اقتصادي ډيپلوماسي د ډيری قانوني قواعدو او قوانينو په پراختيا او جوړښت کې مرسته کړې، چې د سیستم بنسټ يې کېښود له دويمې نړيوالې جګړې وروسته نړيوال پولي سياست او همدارنګه هغه مقررات، چې د نړيوالو اقتصادي اړيکو په جريان کې په ځانګړې توګه د شلمې پيړۍ په نولسمه لسيزه کې د پام وړ پرمختګونه شوي دي، په ځانګړې توګه د اقتصاد په چوکاټ کې د پام وړ پرمختګ شوی دی. تجارت او چاپيريال، لکه د سوداګرۍ نړيوال سازمان کې د شخړو د حل ميکانيزم. په هرصورت ډيپلوماسي دې کچې د دولتي او غير دولتي سازمانونو تر منځ په نړيواله صحنه کې ډيری اختلافونه او همدارنګه د پرمختللو هيوادونو او مخ پر ودې هيوادونو ترمنځ اختلافونه په ګوته کړل، ځکه چې وروستنی شکايت کوي، چې څو اړخيزه ډيپلوماسي دوی په نړيوال اقتصاد کې تر ټولو ضعيف دريځ لري.

اقتصادي ډيپلوماسي او نړيوال مفهومونه

نړيوالې اړيکې د دولتونو له رامنځ ته کيدو سره موجودې وې او له همدې امله لرغونې دي، دولتونه په بشپړه توګه يو له بل سره نه شي ويشل کيدی او د کلونو په اوږدو کې دا اړيکې په تيره بيا په شلمه پيړۍ کې د کيفيت او کميت له پلوه په عمودي ډول سره توپير لري. په افقي ډول، په دې اړيکو کې دخيل مسلې وروسته له هغې زياتې شوې ... که څه هم دا په لنډمهاله ډيپلوماتيکو کارونو کې موندل شوي اړيکو پورې محدود وو چې د پاچاهانو، ولسمشرانو او لوړ پوړو چارواکو په غونډو او کنفرانسونو کې ترسره کيږي، يا کوم تړونونه دي لاسليک شوي، د ځينو سوداګريزو تبادلو او د بهرنيو وګړو مهاجرت سربيره، په دې اړيکو کې نوي موضوعات اضافه شوي په افقي ډول، نړيوالې اقتصادي او سوداګريزې اړيکې له خالصو سياسي ډيپلوماتيکو اړيکو څخه زياتې شوې دي. ټول هيوادونه، په مختلفو درجو کې، په ځان بسيا نه دي، او له همدې امله دوی د نورو هيوادونو سره د اړيکو سره تړلي دي ترڅو هغه څه چې دوی ورته اړتيا لري پوره کړي او خپل بسيا ترلاسه کړي، د دوی د خامو موادو له واردولو څخه پيل، د ټکنالوجۍ له لارې، او د بهرنيو هيوادونو چمتو کول بازارونه، د موافقتنامې پای ته رسولو او د مشورې تبادله، او داسې نور، لکه څنګه

چې د ځان بسيا نشتوالی هيوادونه د اړيکو څخه د لا زياتو اړيکو او د زياتوالي په لور اړوي، په ځانگړې توگه کله چې هيوادونه په مختلفو بڼو کې د گټو تبادله کوي، که دا هيوادونه پرمختللی وي يا مخ پر ودې وي.

له دې ځايه د نړيوالو اقتصادي اړيکو اهميت راڅرگند شو، ځکه چې د دغو اړيکو پراختيا د نړۍ د هيوادونو ترمنځ په سياسي، ټولنيزو او کلتوري اړيکو اغيزه وکړه، د بيلگې په توگه، د شوروي اتحاد او د امريکا متحده ايالاتو ترمنځ د ايډيالوژيکي توپير سره دوی د خپلو خلکو د هوساينې لپاره له يو بل سره اقتصادي همکاري وکړه. په ټوليزه توگه نن ورځ نړۍ د پخوا په پرتله د اقتصادي همکاريو زياتوالي ته اړتيا لري، وروسته پاتې هيوادونه بډايه هيوادونو ته اړتيا لري ترڅو د دوی د اقتصادي پراختيا اړتياوې خوندي کړي او د دې پراختيا نرخونو څخه ملاتړ وکړي لوی صنعتونه د ځان بسياينې نشتوالی او د هيوادونو ترمنځ د اقتصادي معاملو اړتيا د دې لامل شوې چې انحصار زيات شي يو بل سره تړلی، پيچلی او په چټکۍ سره وده کوونکې نړيواله ټولنه هيوادونه خپلې بهرنۍ تگلارې پر هغو بنسټونو ولاړې دي چې موخه يې د دوستۍ او همکارۍ د اړيکو ټينگول دي او په دوامداره توگه د دغو اړيکو د پراختيا لپاره هلې ځلې کوي ترڅو د خپلو حياتي گټو په دوامداره توگه ساتنه وکړي او د هېواد مادي او اقتصادي شتمنۍ د خپلو عايداتو او ملي توليداتو په زياتوالي سره مخ په وړاندې بوځي. يو پياوړی هيواد جوړېږي او دا شتمني د نورو هيوادونو د ليدلو لپاره د يوې بهانې په توگه کاروي، هغه هيوادونه چې د اقتصادي پراختيا لوړه کچه يې نه وي ترلاسه کړې، وروسته پاتې هيوادونه گڼل کېږي، نو دوی دا شتمني په خپل بهرني سياست کې په يو ډول يا بل ډول کاروي. په نړيوالو فورمونو کې د بهرنۍ تگلارې يو له مهمو موخو څخه د اقتصادي شتمنيو د کچې لوړول، د اقتصادي سرچينو لټون، د ملي اقتصاد د ودې لپاره د شرايطو برابرول، نړيوالو بازارونو ته د خپلو شرکتونو د لاسرسي اسانه کول او د فرصتونو لوړول دي. چې بهرنۍ پانگونې جذب کړي.

په هرصورت، د يو هيواد د بهرنۍ پاليسۍ طرح کول د هغو اهدافو په ټاکلو سره پيل کېږي چې دولت يې د نړيوالې کړنلارې سره سم ترلاسه کولو هڅه کوي او د دې اهدافو د ترلاسه کولو لپاره د وسيلو او طرزالعملونو په ټاکلو پای ته رسېږي، پدې کې هيڅ بحث نشته چې د دې پلي کولو لومړۍ وسيله پاليسي ډيپلوماسي ده، په دې شرط چې ډيپلوماسي په اصل کې د خبرو اترو او نمايندگۍ يوه پروسه ده چې د هيوادونو ترمنځ ترسره کېږي، او د دوی د اړيکو، راکړې ورکړې او گټو سره معامله کوي. د دې اهدافو د ترلاسه کولو لپاره، دا ډيپلوماسي د سوداگريزو، مالي، پيسو او نورو وسايلو په واسطه چې دولت يې لري او په خپلو نړيوالو اړيکو کې يې کارولی شي ملاتړ کېږي. په هرصورت، اقتصادي ډيپلوماسي د نړيوال اقتصاد او نړيوال سياست ترمنځ تاوتریخوالی رامینځته کوي، ځکه چې دولتونه نشي کولی سياست له اقتصاد څخه جلا وساتي، ځکه چې دولتونه په ورته وخت کې سياسي او اقتصادي بنسټونه دي. د نړيوالو اړيکو سياسي

اړخ تل د نړيوالو اهدافو د ترلاسه کولو لپاره د دې هيوادونو په هڅو کې په اقتصادي اړخ اغيزه کوي، دولت هڅه کوي چې د خپلو سياسي او اقتصادي گټو ترمنځ توافق ومومي، ترڅو د دوی ترمنځ هيڅ ډول شخړه رامنځته نشي.

د خپلو سياسي اهدافو د لاسته راوړلو لپاره د اقتصادي پاليسۍ وسايل

اقتصادي اهداف يې په هرصورت، د اقتصادي ډيپلوماسي فعاليتونه اکثرا په يو هيواد کې د سياستوالو او اقتصاد پوهانو ترمنځ تاوتریخوالی زیاتوي. د سيمه ايزو اقتصادونو نړيوال نفوذ د دويمې نړيوالې جگړې راهيسې په پرله پسې توگه وده کوي، او که د سياسي ډيپلوماسي په چوکاټ کې د بهرنيو چارو وزارتونه په روښانه توگه د پريکړې کولو کنټرول ولري، نو د اقتصادي ډيپلوماسي په چوکاټ کې نور وزارتونه د پريکړې کولو په برخه کې رول لوبوي لکه. د مالي وزارتونه او د سوداګرۍ وزارتونه او په دې توگه د حکومت هڅې د يو ګډ نظر د رامنځته کولو پر بنسټ ولاړې دي چې د ټولو لخوا موافقه شوې.

وزارتونه، د اقتصادي ډيپلوماسي په توگه بايد د مختلفو سکتورونو او ډلو گټو ته انډول ورکړي، په بين المللي خبرو اترو کې، ډيری وختونه دا معنی لري چې په يوه موضوع کې امتيازات بايد په بله موضوع کې هدف ته د رسيدو سره يوځای شي او دا موضوع د خبرو اترو لپاره د چمتو کولو په وخت کې مطالعه کيږي د خپلو بهرنيو پاليسيو په خپرولو کې، دولت موخه دا ده چې د ډيپلوماسي له لارې اقتصادي اړخ پياوړی کړي. په دې توگه موږ ته څرګنده شوه چې بهرنۍ پاليسۍ او اقتصادي ډيپلوماسي دوه مختلف شيان دي، بهرنۍ پاليسۍ- د لويو اهدافو او کړنو د انتخاب څخه عبارت ده چې د دولت په لور او د نورو هيوادونو په لور په لار اچول کيږي. د هيوادونو تر منځ، د دې پاليسيو ساحه پراخه شوې چې د اقتصادي، مالي او ټولنيزو برخو په ګډون نورې ساحې هم پکې شاملې دي، لکه څنګه چې د اقتصادي ډيپلوماسي لپاره، د هغې دنده د هغو پريکړو پلي کول دي چې پخوا د نړيوالو اړيکو په برخو کې اخيستل شوي، يعنې د لارښوونو پلي کولو لپاره.

د اقتصادي او ستراتيژيکه ډيپلوماسي اقتصادي موخې

دا د هيواد د بهرني سياست يوه مهمه او اړينه برخه ده او که يادونه وکړو چې اقتصادي ډيپلوماسي د دې اهدافو د لاسته راوړلو لپاره يو له مهمو او اغيزناکو وسيلو څخه دی، بايد له پامه و نه غورځول شي چې دا د هيواد د بهرني سياست يوه مهمه برخه ده. دغو موخو ته د رسيدو په لاره کې د دولت د دوامداره خوځښت په توگه د خپلو اړتياوو د پوره کولو او د بهرنيو اړيکو په ډګر کې خپلو موخو ته د رسيدو په موخه يې د دې اړيکو د دواړو غاړو ترمنځ د سولې او جگړې د پای ته رسولو په توگه د هر هيواد په ځير په خپلو هڅو کې لاس پورې کړ د خپلې بهرنۍ تګلارې پلي کول هم د دې تګلارې په يووالي او د خپلو اهدافو په يووالي پورې

تړلي دي، د ډيپلوماسي او ستراتيژۍ په سطحه چې هر يو يې د بل بشپړوي، د دې پلي کولو لپاره غوره شوي.

ستراتيژۍ د جگړې پر مهال د پوځي عملياتو د مدیریت هنر ته وايي، يعنې د جگړې د حل، د سترو گټو پر سر د جگړې د وینو له لارې حل کول او هغه وسيلې چې له مخې يې يو څوک خپله اراده تحميلوي او پر بل زور اچوي. په داسې حال کې چې ډيپلوماسي د سياسي واحدونو سره د معاملو اداره کولو هنر معنی لري. ډيپلوماسي او ستراتيژي د يوې تگلارې لپاره دوه وسيلې دي، چې لومړۍ يې په قانع کولو، خبرو اترو او د ښکېلو خواوو تر منځ د منځگړيتوب لپاره د رعايت کولو پر بنسټ ولاړه ده، په داسې حال کې چې دويمه يې د جبر، تاوتریخوالي او د يوه لوري د تابع کولو پر بنسټ ولاړه ده د بل گوند اراده خو اوس پوښتنه دا راپيدا کيږي چې آیا د تاوتریخوالي د مخنيوي موخه د ځينو اقتصادي اهدافو ترلاسه کول او يا هم د همدې موخو د ترلاسه کولو لپاره د ډيپلوماتيکو لارو چارو پر ځای د بل هيواد د تابع کولو له لارې د ملي اقتصاد ملاتړ کيدای شي؟ موږ بايد دې پوښتنې ته په ځواب کې ووايو اقتصادي شرايط او عوامل د هيوادونو د چلند په جوړښت کې لومړۍ ځای لري د دوی په ازدواجي اړيکو کې، او د اړتياوو پر بنسټ دا فکتورونه هيوادونه د جگړو لور ته هڅوي دا ممکن وروسته له هغه وي چې هيوادونه سوله ايز ډيپلوماتيک ميتودونه سترې کړي ځکه چې صنعتي هيوادونه په خپل منځ کې ډيری شخړو ته ننوځي، يا د دوی او مخ پر ودې هيوادونو تر منځ پدې هڅه کې دي چې د خپلو صنعتونو لپاره د اړتيا وړ لومړني زيرمو خورا لوی امکان ترلاسه کړي. د خپلو محصولاتو د خرڅلاو لپاره د پراخو بازارونو د ترلاسه کولو لپاره، ځکه چې دلته د جگړې انگیزه موخه د ډيرو صنعتي توليداتو لپاره د ډيرو لومړنيو سرچينو ترلاسه کول دي، او د صنعتي محصولاتو د بازار موندنې د زياتوالي لپاره د ډيرو سوداگريزو بازارونو په لټه کې دي، او پدې توگه اقتصادي گټې ډيروي دا مسله اوس د کثرت جنگونو په نوم ياديږي.

درېم اقتصادي ډيپلوماسي او نړيوال قانون

ډيپلوماتيک فعاليت د نړيوالو قوانينو په گډون د ډيری فکتورونو لخوا اغيزمن کيږي، چيرې چې د دوی ترمنځ يو ډول ادغام، يو بل سره پيوستون، يو بل سره نښلول او بشپړونکي شتون لري، ځکه چې ډيپلوماسي د نړيوالو قوانينو سره په دوامداره او نږدې اړيکه کې ده. دا ويل کيدی شي چې د عصري ډيپلوماسي هڅې د نړيوال قانون له اصولو سره تعريف کولو ته لارښوونه شوې ده. د هغو اصولو په اړه د نوي مقرراتو د رامینځته کولو په هڅه کې چې دا هيوادونه يې پلي کوي د دې مقرراتو اغيزه کوي.

نړيوال قانون دا معلومه ده چې دا مقررات د هيوادونو ترمنځ د موجوده اړيکو د دوام سره رامینځته کيږي، او که څه هم نړيواله ټولنه د يوې نړيوالې ادارې شتون نه پيژني چې دنده يې د نړيوالو قوانينو صادرونه دي،

موږ نشو کولی د هغو قوانینو شتون رد کړو چې حکومت یې پلي کوي په ټولو برخو کې نړیوال چلند، او دا چې دا قواعد چې اوس د نړیوال قانون برخه ګڼل کېږي، او په پیل کې د دودونو یا تړونونو په بڼه شتون لري. هغه وصیت چې دا مقررات ټاکي هغه مشروع اراده ده، کوم چې د واحدونو لخوا شتون لري چې د دې مقرراتو د احکامو لخوا په ګوته شوي او پلي کولو ته ژمن دي. له همدې امله، د نړیوالو قوانینو لپاره مناسبه سرچینه د هغه قانون د خلکو مشروع اراده ده، لکه څنګه چې د فزیکي پلوه تعریف شوي دولتونو اراده رامینځته کوي، د دې دولتونو ترمنځ د موافقې له مخې، د نړیوالو قوانینو مقررات، او د دولتونو ډیپلوماسي ټاکي هغه فورمول چې د دغو دولتونو اراده په څو ډوله بیانوي، او بیا دا فورمولونه د هغو دولتونو لخوا همغږي کېږي. ډیپلوماسي پخپله په یو نړیوال تړون یا دودیز لارو کې ده.

ډیپلوماسي د نړیوالو قوانینو په جوړولو او پراختیا کې لومړی رول لوبوي په تړونونو کې د نړیوالو قوانینو د جوړولو پروسه د دولتونو ترمنځ د ارادې د موافقې تابع ده، او دا پروسه د ډیپلوماسي له لارې څرګندېږي، چیرې چې خبرې اترې د نړیوال قانون د یوې قاعدې په توګه د یوې قاعدې د تصویب په اړه ترسره کېږي، او د دې لخوا په رسمیت پیژندل کېږي. د دولتونو او حکومتونو مشران، د بهرنیو چارو وزیران، یا د استازو او ځانګړو ماموریتونو لخوا ډیپلوماسي د نړیوالو چارو په بېلابېلو برخو کې د هېوادونو تر منځ د اړیکو د تنظیمولو لپاره د نړیوالو قوانینو د اصولو په رامنځته کولو پورې اړوندو تړونونو ته لاره هواروي، چې تر ټولو مهم یې هغه مقررات دي چې په اقتصادي برخو کې د نړیوالې همکارۍ تنظیموي، هرکله چې د ډیپلوماتیکو فعالیتونو اساس وي. اقتصادي مسایل، دا ډیپلوماسي د نړیوال اقتصادي قانون په پراختیا کې مرسته کوي.

ډیپلوماتیکې هڅې د ډیرو اصولو په پایله کې شتون لري چې شتون یې رد نه شي او پایله یې درلوده.

د هیوادونو ترمنځ، یا د هیوادونو او نړیوالو سازمانونو ترمنځ ډیپلوماتیکې هڅې، او د دې اصولو تر ټولو مهم اصول چې د ډیپلوماتیکو فعالیتونو له لارې پیژندل شوي، د خلکو لپاره د خود ارادیت حق دی چې د ملګرو ملتونو لخوا صادر شوی، او د دولتونو اقتصادي او ټولنیز حقونه او وظیفې، د دوی په طبیعي زیرمو باندې د دولت د حاکمیت اصول او د اقتصادي طبیعت نور اصول او مقررات چې د اقتصادي ډیپلوماسي د فعالیتونو پایله وه دلته باید دا ومنو چې نړیوال اقتصادي قانون چې د عامه نړیوالو قوانینو یوه څانګه ده، د نړیوالو تړونونو له مهمو منابعو څخه ګڼل کېږي، چې د نړیوال قانون له پیل راهیسې د اقتصادي ډیپلوماسي په ګړندي کولو سره په نړیواله صحنه کې رامنځته شوې دی د جامعیت پر بنسټ د نړیوالو اړیکو د اداره کولو لپاره پراخول او پراختیا ورکول، په نړیواله کچه، ډیپلوماتیک مذاکرات باید د نړیوالې سولې د پیاوړتیا د اصولو په تصویب کې لومړی رول ولوبوي، لکه د مساواتو پر بنسټ د ګټو د تبادلې اصول، په شمول د

مفکورې په شمول د غیر مساوي اقتصادي تړونونو سره مبارزه او د هغو امتیازاتو سره مبارزه چې پرمختللي صنعتي هیوادونه د هیوادونو په پرتله ترلاسه کولو توان لري.

د اقتصادي ډیپلوماسي کارکوونکي

موږ باید هغه کسان وپېژنو چې اقتصادي ډیپلوماسي عملي کوي او له خبرو اترو وروسته تصمیم نیسي، که څه هم په سیاسي چارو کې ډیپلوماتیک فعالیت د دولت د مشر، لومړي وزیر، بهرنیو چارو وزیر او په سفارتونو کې د ډیپلوماتیکو استازو له خوا ترسره کېږي، خو دا په خلکو باندې نه تطبیقېږي. یا نهادونه. په اقتصادي ډیپلوماسي کې اغیزمنه ده، اقتصادي ډیپلوماسي د اداري چوکاټ لخوا چې دا کار کوي اغیزه نلري. که د دې ډیپلوماسي استازي یوازې د دولت استازي وي یا غیر دولتي استازي، بلکې د اقتصادي ډیپلوماسي په چوکاټ کې د خبرو اترو لاره، بڼه او موخه د خصوصي سکتورونو د فعالیت په چوکاټ کې چې په اقتصادي ژوند کې برخه اخلي، او بدلون مومي. د عامه سکتورونو او د دوی گټو سربیره لکه څنگه چې دا د پریکړې کولو پروسې لخوا اغیزمن کېږي او د اقتصادي اړیکو اغیزه کوي، لکه مرکزي بانکونه، د ماليې، سوداګرۍ او نورو وزارتونو په دوی کې نوي لوبغاړي هم شامل شوي او د دوی رول په تدریجي ډول د دولتي ارګانونو په لگښت مخ په زیاتیدو دی چې پخوا یې یوازې په ډیپلوماتیک ډګر کې کار کاوه، ځکه چې په نړیواله صحنه کې د لوبغاړو رول تحلیل او د دوی قانوني دریځ نه ټاکل دا دي چې ایا دوی د نړیوالو قوانینو یو شخص گڼل کېږي، یا دوی نه دي، دا هغه څه دي چې موږ ته په حقیقت کې دا توان راکوي چې په نړیوالو اړیکو کې د دوی موقف او اغیزمنتوب وټاکو په نړیوالو اقتصادي جریانونو کې د دې لوبغاړی د نفوذ او ونډې تر اندازې پورې، او نور په بشپړه توګه د هغه له حقوقي توضیحاتو سره تړاو نلري، د یادونې وړ ده چې د نړیوالو قوانینو مقررات حکومتونو ته د دولت په استازیتوب د انحصار کولو او د هغې د عمل کولو په برخه کې گټه ورکول کېږي که بهرنۍ پالیسي له نورو دولتونو سره د دولتونو د اړیکو هنر او رهبري وي، نو ډیپلوماسي د ورځني سیستماتیک کار له لارې او یا لږترلږه د خبرو اترو له لارې د ټاکل شوي پروګرام پلي کول او په شعوري ډول پلي کول دي. ځای د ډیپلوماتانو تر منځ، یا د ډیپلوماتانو او بهرنیو چارو وزیرانو تر منځ، کوم چې د یو لوبغاړی په توګه د دولت لومړیتوب څرګندوي چې د بهرنۍ پالیسۍ اهدافو پلي کولو لپاره ډیپلوماسي انحصار کوي. په ډیپلوماتیکو عملونو کې لوی بدلونونه شتون لري چې دا په ډاګه کوي چې د دولت د اجرایوي دستگاه په چوکاټ کې د واکونو شریکولو ډیری ځواکونه شتون لري، او دا چې د هر دولت سیاسي ځواکونه په سیاسي او اقتصادي ډلو پورې تړلي دي چې په زیاتیدونکي توګه د بهرنیو جوړښتونو په بهیر کې فشار راوړي. پالیسي د خپلو هیلو، اهدافو او گټو له مخې، او په نړیوالو اړیکو کې د لوبغاړو د کثرت له امله، دا اړینه ده چې د دوه ډوله نړیوالو اړیکو ترمنځ توپیر وشي، لومړی ډول پدې کې د

دولت عالي پالیسي شامله ده چې د مسایلو سره معامله کوي. د سولې او جگړې په اړه، په دې اړیکو کې فعال اشخاص یوازې په دولتونو او نړیوالو سازمانونو پورې محدود دي، ځکه چې یوازې د نړیوالو قوانینو لرونکي اشخاص کولی شي د جگړې په قضیو کې نفوذ ولري. د بیلګې په توګه، یو دولت د جگړې حالت اعلانوي، مګر یو ملی شرکت نشي کولی د جگړې حالت اعلان کړي. د دوهم ډول لپاره په دې کې عامه پالیسي یا هغه څه شامل دي چې د سترو ملي اړیکو په نوم یادېږي، چې اقتصادي، ټولنیز، کلتوري او نور شامل دي، دا اړیکې د دولت او نړیوالو سازمانونو سربیره په نړیواله صحنه کې ټول اغیزمن فعالین شامل دي. په دې اړیکو کې، دولت په زیاتیدونکي ډول تابع کیږي. د هغو ډلو څخه توپیر لري چې په نړیوالو اړیکو اغیزه کوي د دولت په وړتیاوو او نفوذ پورې اړه لري.

واک د دغو ډلو په ګټه مخ په کمېدو او له همدې امله دولت اوس د نړیوالو اړیکو او بهرنۍ پالیسي په ډګر کې یوازینی لوبغاړی نه دی، بلکې د نړیوالو سازمانونو وړتیاوې زیاتې شوې دي او له همدې امله د اړیکو له لارې ترسره کېږي. له دولت پرته نور ګوندونه په اصل کې د اړتیاوو د پوره کولو، اقتصادي هوساینې لپاره اړین دي، دولت نور نشي کولی دا کار په یوازې توګه ترسره کړي، ځکه چې دا اړیکې د حاکمیت له چوکاټ څخه په انحراف پیل شوې چې دولت یې معمولاً تعقیبوي. او په دې توګه د حاکمیت بحران رامنځ ته شو، دولت نور په نړیوالو اړیکو باندې د بشپړ کنټرول توان نه درلود، او د نړیوالتوب (ګلوبلیزیشن) په لور تمایل خپل شتون په کلکه پیل کړ، نو له همدې امله اړینه ده چې وویل شي. دا چې د اقتصادي ډیپلوماسي په چوکاټ کې فعالین اوس د خپل نفوذ له لارې په دولت کې د واک په حلقو کې شتون لري او خپل واک په خپله طریقه کاروي، او دا اړینه نه ده چې دوی پخپله د دولت په هره دایره کې وي. دولت، تر ټولو ځواکمن ګوندونه د دې وړتیا لري چې خپل نظر او اراده تحمیل کړي، او دا اړینه نه ده چې د اقتصادي تصمیمونو د کنټرول د سترې واکمنۍ اراده یوازې د دولت، یا د ملي حکومت اراده وي، او په مقابل کې. په نړیوال سیاست کې د لوبغاړو د ګډې ګونې له امله، د دولت رول د دغو متضادو ګټو او تمایلاتو تر منځ د منځګړیتوب لپاره محدود شوی دی ترڅو مشترکه کرښه وټاکي او ټولو نګونو او ستونزو ته د حل لارې چارې ولټوي.

د اقتصادي ډيپلوماسي بڼه يا شکل

د اقتصادي ډيپلوماسي د يوې ځانگړې طريقې موجوديت د يوې ځانگړې دورې پورې تړلی نه دی، ځکه چې پخوانۍ بشري ډلې د يو بل سره د سوداگريز ليد له مخې کله چې د دوی گټو ته اړتيا وه، حرکت کاوه، مگر د دې طريقې ځانگړتياوې پيل شوې. په اروپا کې د عصري وختونو په پيل کې په ښکاره ډول د فعاليت په وده کې څرگنديږي. د بورژوازي سوداگريزه طبقه هيوادونو وموندل چې دا اړينه وه چې يو بل وپيژني، او دوی هم مجبور شوي چې د خپلو شخړو پخلاينې ته اړ کېږي، يا لږ تر لږه ورته، که متضاد نه وي، د نړيوالو اړيکو په رامینځته کولو سره چې د يو باثباته حقوقي سيستم په شتون کې د ډيپلوماسي لاره هواره کړه. د دې نظام د رامنځ ته کېدو لارې چارې، د دې اړيکو د رامنځته کولو د دندې د ترسره کولو تر څنګ، په نړيواله کچه د اقتصادي مسايلو په اړه د شرايطو، د موضوع د اهميت، د هغې د پيچلتيا او ماهيت او موخې له مخې توپير لري. د دولت د ځواک، نفوذ او اغيزې د کچې سربيره، د هغه سياسي او اقتصادي وزن او په نړيواله کچه د هغې د آزادۍ چوکاټ يا په بل عبارت، هغه حد چې يو دولت خپلواک يا په بل پورې تړلی وي. کوم چې په دې باندې يو ټاکلی لوري تحميلوي بيا په نړيواله مرحله کې د بلاک د متضاد پاليسۍ سره د دولت د تړاو کچه دا ټول د ډيپلوماتيک پروسې په جريان اغيزه کوي.

د اقتصادي ډيپلوماسي بنسټونه

په حقيقت کې، هغه ميتودونه چې د ډيپلوماسي د نورو ډولونو لخوا تعقيب کېدې شي دا بنسټونه دا دي

د اقتصادي ډيپلوماسي ميتود يو سوداگريز ميتود دی چې په عمده توګه د متقابل انحصار په نظريه تکیه کوي. دا مفکوره د مذاکره کوونکو لپاره د پيل اصلي نقطه استازيتوب کوي، ځکه چې يو مشخص اړتيا شتون لري چې بايد د بل اړخ لخوا د هغې د پوره کولو لپاره تکیه وشي، او له همدې امله د اړخونو ترمنځ هيڅ ډول دښمني شتون نلري او هر ډول شخړه يا لانجه بايد پای ته ورسېږي او حل شي. په داسې حال کې چې هر گوند د دې طريقې له مخې له بل لوري سره معامله کوي، دا درک کوي چې د هغې گټې د بل په بقا، د هغې سره د معاملې کولو وړتيا شتون، او د هر يو د نظرونو په اړه د ګډ بحث په رامینځته کولو کې دی. دوی غواړي د نړيوالو اړيکو په برخه کې د معلوماتو او مطالعاتو د يوې برخې په توګه چې چمتو شوي دي ترسره کړي. د اړخونو ترمنځ تخنيکي، اقتصادي او حقوقي تبادلې تر څو غوره قانوني چوکاټ ته د رسيدو لپاره، د دوی د نړيوالو موادو او مادو ګډ جوړښت ته ورسېږي. اړيکې، او د هرې خوا د وظيفو او حقونو تعريف کول، کوم چې د نورو سره د معاملې د اړتيا له مخې وضع کېږي، کوم چې د اړتياوو د پوره کولو او د لاسته راوړنو د ترلاسه کولو لپاره د تبادلې پروسې لخوا اړين دي، هدف يې د ځان گټې وي، چيرته چې گټه وي وروستی هدف چې جوړوي.

د اقتصادي ډيپلوماسي طريقه په څو بنسټونو ولاړه ده چې له نورو څخه يې توپير کوي

ډيپلومات د سوداگريزو معاملو طريقې ته لاره هواروي.

د اقتصادي ډيپلوماسي طريقه د متقابلو گټو د شتون پراساس ده چې د يو ځانگړي تړون په چوکاټ کې د همغږۍ لپاره ډيپلوماتيکې هڅې رامینځته کوي چې د هيوادونو ترمنځ اقتصادي تعامل تنظيموي، د يو تړون د قواعدو په پلي کولو سره چې د دولتونو چلند تنظيموي. په طبيعت کې گډې گټې دي او متضاد گټې نه دي.

خبرې اترې وکړې د دې طريقې له مخې خبرې اترې د متقابلو امتيازاتو له اصولو سره سم ترسره کېږي. هر گوند د ځان لپاره ځانگړی چوکاټ جوړوي. په دې کې يو شمير غوښتنې شاملې دي چې په خپلو حدودو کې حرکت کوي او له هغې څخه تجاوز نه کوي، هغه نشي کولی د لږ تر لږه څخه لږ څه ومنې، ځکه چې هغه د دې خبرو اترو څخه لږ څه ترلاسه کولی شي، هغه هم نشي کولی د پورتنۍ حد څخه تير شي او يا د بنديدو لامل شي. د بل اړخ لخوا د خبرو اترو، کوم چې هغه يو بايلونکی دی که موږ دا فرض کړو

پورتنۍ حد په اصل کې د مذاکره کوونکو تر منځ د چلولو د پراخولو لپاره ټاکل شوی، او د متقابل امتيازاتو اصول هغه څه دي چې د خبرو اترو بهير اداره کوي. موږ تصور کولی شو چې هر اړخ د متقابل امتيازاتو د پروسې له لارې بل اړخ ته نږدې کېږي تر هغه چې اړخونه يوې موافقې ته ورسېږي. په ټاکلې نقطه کې چې د دوی گټې سره يو ځای کېږي او بيا خبرې اترې په توافق پای ته رسېږي، نو بيا به ډيپلوماتيکې هڅې بريالۍ وي. په دې توگه، موږ د نړيوالو اقداماتو سره مخ يو چې تر يوې اندازې پورې د دې وړتيا لري چې قانوني مقررات رامینځته کړي چې پراختيا ومومي، ترڅو دوی وروسته د نړيوالو قوانينو د قواعدو برخه شي چې د ډيپلوماتيکو اړيکو په پايله کې د دوی ترمنځ د اقتصادي اړيکو اداره کوي. کار موږ کولی شو ووايو چې په نړيوالو فورمونو کې چې د هيوادونو شخړې او همکارۍ د خبرو اترو په جريان کې گډې وي، د نړيوال ژوند د غوښتنو سره تړاو لري، لکه د مخ پر ودې هيوادونو سره د مرستې لپاره د هيوادونو ژمنې، مرستې او داسې نور. دا د دې حقيقت سره چې د اړخونو پابند يو موافقتنامې ته نه رسېږي

د دې په پلي کولو سره، يوازې د سپارښتنو صادرونه د دولتونو اخلاقي مکلفيت دی چې دا وړاندیزونه پلي کړي.

د اقتصادي ډيپلوماسي طريقه هغه طريقه ده چې د خبرو اترو په وخت کې د هڅونې په شتون پورې اړه لري، او دا اکثراً د هر ډيپلوماتيک فعاليت اساس دی، اړخونه بايد روښانه ليد ولري چې دوی د معاملې څخه څه ترلاسه کوي، لکه څنگه چې دا فرض کېږي. نور اړخونه به د خبرو اترو څخه د گټې اخيستنې لپاره

خورا ښه هڅه وکړي، پرته له کوم لگښت څخه، يا لږترلږه په ټيټه بيه کې که مذاکرې اړخونو ته کومه گټه ونه رسوي چې دوی يې د نورو زيانونو منلو ته هڅوي چې دوی يې زغمي، دوی بې طرفۍ ته لاره هواروي، يا د خبرو اترو لپاره کار کوي، لکه د چاپيريال په اړه خبرې اترې او د سيټل ناستې. د نظرونو توپير هم د اړخونو ترمنځ د باور د کچې د توپير له امله دی، دا ډيری وختونه د معاملې په جريان کې موافقې ته د رسيدو لپاره لږ تر لږه مشترک پوږ جوړوي. دا يوه داسې طريقه ده چې په هغه کې هيوادونو له ډيرې مودې راهيسې د خپل حاکميت په برخه کې، حتی په جزوي توگه، د خلاص بازار او نړيوالې سوداگرۍ له گټو څخه د گټې اخيستې لپاره منل شوي دي. لکه څنگه چې هيوادونه په نورو هيوادونو باندې د دوی اقتصادي انحصار زياتيږي، د دوی حاکميت کميږي، د حاکميت دوديز مفهوم خورا نرم کيږي، په ځانگړې توگه د نړيوالو اقتصادي اړيکو په مسایلو کې، لکه څنگه چې د ملي حاکميت مفهوم په ځانگړې توگه د طبيعي زيرمو په اړه وده موندلې ده.

د اقتصادي ډيپلوماسي ميتود اکثراً د دوه مرحلو ميتود پراساس وي، چيرې چې يو لړ مقدماتي ناستې ترسره کيږي (اکثراً د متخصصينو، تخنيکرانو او تخنيگرانو لخوا ترسره کيږي) او معلومات چمتو کيږي او بحث کيږي او د چوکاټهوکړه ليک جوړيږي او بيا وروسته د اړخونو غونډې د يوې مفصلې موافقې په چمتو کولو تمرکز کوي کوم چې د وزيرانو غونډو په نوم ياديږي. دا طريقه د GATT په تيرو پړاوونو کې کارول کيږي او اوس مهال د سوداگرۍ نړيوال سازمان د خبرو اترو په پړاوونو کې د اقتصادي ډيپلوماسي طريقه د قناعت پر بنسټ ولاړه ده، چيرته چې مذاکره کوونکي هڅه کوي د خبرو اترو اړخونه د هغو گټو او اهدافو په اهميت قانع کړي چې دوی يې لټوي، دا هغه طريقه ده چې د اړخونو ترمنځ د موافقې په صورت کې ترلاسه کيږي. کوچني هيوادونه د دې لپاره چې دا هيوادونه ډيرې نورې وسيلې نه لري.

په ځينو مواردو کې د هڅونې د اغيزمنتيا سربيره، د قانع کولو طريقه تر ټولو لږ خطرناکه او ارزانه طريقه ده، د آزمويڼې طريقه کارول کيږي. د بډايه هيوادونو لخوا، لکه څنگه چې د دوی اقتصادي وړتياوې دوی ته اجازه ورکوي چې د هغه څه په بدل کې چې دوی غواړي ترلاسه کړي مرستې او پورونه چمتو کړي.

دا هم د نړيوال تخصص او د توليد د لگښتونو او د کار په ویش کې د بدلون د نظريې پر بنسټ يو ميتود دی، چيرې چې د هيوادونو لپاره د اقتصادي ډيپلوماسي هدف د ځينو اسانتياوو څخه په گټې اخيستې سره د اقتصادي پراختيا او اقتصادي هوساينې ترلاسه کول دي. په يو هيواد کې د نورو هيوادونو په پرتله، دا هغه طريقه ده چې په ښکاره توگه د امريکا متحده ايالاتو لخوا کارول کيږي، ځکه چې بهرنۍ پانگه اچونه د نړۍ په براعظمونو کې خپره شوې، او د جاپان او آلمان بهرنۍ پاليسۍ د دې اقتصادي هدف په څرگند ډول

منعکس کوي. په حقيقت کې، کله چې د اقتصادي چارو اړوند ډيپلوماتيک فعاليت ترسره کيږي، دا د دې فعاليت پيل دی.

دا په هر اړونده هيوادونو کې د اقتصادي شرايطو پيژندل دي. تر ټولو مهم ټکي چې بايد وپيژندل شي د مالي او مالياتو سيستم، د وارداتو او صادراتو سيستم، د تادياتو توازن، ورته اړتياوې، دوه اړخيز قواعد، او د تطبيق وړ سوداگريز قوانين دي. دا اړينه ده کله چې د سوداگري او بانکدارۍ اړيکو، د وارداتو او صادراتو عمليات، گمرکي محصول، ترانزيت تجارت، د تيريدو آزادۍ، د استوگنې حق، سياسي او زراعتي اړيکو، د خورا خوښ هيواد، او د آزاد زون د يوځای کيدو په اړه خبرې اترې اړين دي. د گمرکونو اتحاديه، يا د گډ بازار سره يوځای شي. که چيرې خبرې اترې د يو دولت او يو نړيوال سازمان تر منځ ترسره کيږي، خبرې اترې اکثرا په دې سازمان کې د شامليدو يا د نړيوالو پوښو، ساختماني پروگرامونو، اقتصادي اصلاحاتو او خصوصي کولو قرارداد پورې اړه لري.

د اقتصادي فعاليت تيوري په نظر کې نيولو سره، ملي اهدافو ته لومړيتوب ورکول، د بهرنيو پانگوالو د اهدافو درک کول، د رقابتي وضعيت ارزونه، او د لگښت او اقتصادي بيرته راستنيدو احساس کول، ټول هغه څه دي چې د پانگوالو شرکتونو لپاره د گټې ترلاسه کول او د مالي عوايدو ترلاسه کول دي. او له همدې امله دا ممکنه نه ده چې د پانگې اچونې په عملياتو کې برخه واخلي پرته لدې چې دوی د سياسي شرايطو په اړه کافي پوهه ونه لري او په هغه هيواد کې چې تاسو غواړئ پانگه اچونه وکړئ اقتصادي او ټولنيز شتون او د هغې لپاره شتون لري. څومره چې قضاوت شتون ولري، د همکارۍ ډيرې هڅې له خنډ سره مخ کيږي او پايلې يې د اټکل شوي کچې څخه ښکته وي. خبرې اترې معمولا د پانگونې پروژې رامینځته کولو پورې اړه لري، يا د گډو شرکتونو جوړول، د شرکت څانگو، يا مدیریت قراردادونه. کله چې د کوم ډيپلوماتيک فعاليت ترسره کول که خبرې اترې د هيوادونو تر مینځ وي يا د يو هيواد او شرکت تر مینځ د خبرو اترو پروسې پيل کولو دمخه مؤثر پلان او ښه چمتووالی بايد ترسره شي، ترڅو د اړتيا سره سم دا پروسه بشپړ شي د خبرو اترو دريځ. بايد د خبرو اترو په اړخونو باندې د هغې د اقتصادي اغيزو له مخې تحليل شي، يا د هر اړخ د کړنو او چلندونو پخوانۍ مطالعه ترسره کړي، او د خبرو اترو د پايلو لپاره د ممکنه بديلونو گټې او زيانونه هم تعريف کړي. د خبرو اترو د پروسې لپاره اقتصادي معيارونه د دې لپاره چې د دې پروسې موثريت قضاوت کولو کې مرسته وکړي او د هرې دورې پايلې اندازه کړي ترڅو ډاډ ترلاسه شي چې دا تعقيب کيږي لکه څنگه چې د نړيوال اقتصاد په ډگر کې پلان شوی.

هغه عوامل چې د اقتصادي ډیپلوماسي په طرز اغیزه کوي

په عموم کې، هغه طریقه چې د اقتصادي ډیپلوماسي لخوا تعقیب کیږي د ډیری فکتورونو لخوا اغیزمن کیږي، چې اغیز یې د وروستی پایلې په ټاکلو کې څرگندیږي چې د ډیپلوماتیکو لارو له لارې د خبرو اترو په هر حالت کې د معاملې پایله ده. د دغو عواملو له جملې څخه عبارت دي له

۱- هغه مادي او طبیعي منابع او وړتیاوې چې د دولت د پیاوړتیا عنصر بلل کېږي، چې په نړیوالو اړیکو کې یې د تعذیب او عذاب د وسیلې په توګه کارولې شي، چې د دغه ډول وړتیاوو د شتون لامل ګرځي. دا دولت ته دا توان ورکوي چې د هغه لارې سره سم مستقیم مذاکرات وکړي چې د خپلو ګټو د ترلاسه کولو په توګه ګوري.

۲- د هیوادونو د اقتصادي قدرتونو موجوده ویش او د ظرفیتونو د اندازې سره تړلي محدودیت چې د هر ګوند په لاس کې ساتل کیږي، له اقتصادي پلوه پیاوړی ګوند به معامله کولو ته اړتیا ونلري، بلکه کولی شي مسلط کړي.

د هغه شرایط او په هغه طریقه چې د دوی ګټو ته خدمت کوي او دا د دې لامل کیږي چې ضعیف اړخ په خبرو اترو کې د معاملې کولو له وړتیا څخه بې برخې شي. په هغه صورت کې چې د ګوندونو ترمنځ اړیکې د دوی د اقتصادي واکونو له مخې د برابرۍ اړیکه وي، نو هر اړخ پخپله په خبرو اترو کې د معاملې کولو واک لري. دلته موږ ویلای شو چې د دولت اقتصادي ځواک د نورو هیوادونو په پالیسیو کې د نفوذ کولو لپاره د اقتصادي وسیلو کارولو وړتیا کې منعکس کیږي.

۳- د مذاکره کوونکیو خواوو د یووالي یا د ګټو د ټکر نسبي کچه، د یووالي ساحه پراخه ده

په ګټو کې، دا د انعطاف او غیر سختۍ لپاره هڅونه وه،

۴- د هر اړخ د غوښتنې حد چې په خبرو اترو کې د مسایلو ګډ حل ته د رسیدو لپاره، د ځینو لاسته راوړنو د ترلاسه کولو په هیله.

۵- د مذاکره کوونکو اړخونو تر منځ د اړیکو تاریخ که دښمني وي او که دوستانه، شک او بې باوري اکثراً په خبرو اترو کې هغه وخت غالبیږي کله چې یو اړخ د بل لوري پخوانۍ مستعمره وي او دا د فشار راوړلو لپاره کافي دلیل دی. په دې باندې د عامه افکارو له مخې، چې د دې د بیرته راګرځیدو ویره لري، ګوند د اقتصادي انحصار له لارې یو ځل بیا په استعمار بدلیږي، برعکس د خبرو اترو په ترڅ کې چې د اړخونو

اړیکې یو له بل سره د دوستۍ اړیکه وي، چیرې چې مذاکره کوونکي اړخونه ډیر انعطاف او لیوالتیا څرگندوي. د ځینو متقابل امتیازاتو په ورکولو سره همکاري او موافقه کول

۶- دمذاکره کوونکو خواوو ځانگړتیاوې، د هغوی انګېرنې او تمایلات او د هغو فشارونو د قوت کچه چې مخکې پرې لگول شوي وو.

عامه افکار، د خبرو اترو مهارتونه، او د خبرو اترو په بهیر کې د قانع کولو او نفوذ کولو وړتیا.

۷ - په خبرو اترو کې د ښکیلو اړخونو شمیر. هرڅومره چې ګوندونه شتون ولري او د معاملې په پروسه کې ډیرې ګټې شاملې وي، هغومره معامله متوازنه وي او د خبرو اترو د اړخونو ترمینځ د موافقتنامې لپاره غوره فورمول ترلاسه کولو وړتیا خورا ډیر وي، ځکه چې د یو اړخ وړتیا د فشار راوړلو لپاره. پاتې ګوندونه کمزوري شوي دي. په هرصورت، په هغه صورت کې چې د ګوندونو شمیر محدود وي، معامله له توازن څخه لیرې کیږي، د خبرو اترو د ښکیلو اړخونو د نسبي ځواک موقفونو کې د توپیر له مخې کله چې ډیپلوماتان خپل فعالیتونه او خبرې اتري پیل کړي، دوی یا د اصولو یا د ګډو ګټو تګلاره تعقیبوي، یا هغه څه چې د ګټلو او پرېږدو لوبې په نوم پیژندل کیږي، په دې توګه دلته تمرکز د دواړو خواوو په ګټه دی، او دلته مذاکره کوونکي اړخونه باید یو له بل سره مرسته وکړي او په نوښت سره یوځای کار وکړي ترڅو یوې حل لارې ته ورسېږي، ځانګړي تړونونه چې ټولو ته ګټه رسوي، او اړخونه باید قانع شي چې د خبرو اترو د مسایلو په اړه جوړجاړی ته د رسیدو په صورت کې چې دوی ناکام شي. هغه ستراتیژي چې ګوندونه یې هڅه کوي د اوسني همکارۍ پراختیا، د موجوده اړیکو ژوره کول، او د خبرو اترو ساحه نوي برخو ته پراخه کول دي، مګر، کله چې دوی نه کوي ... د ځواک انډول چې موږ یې په اړه مخکې خبرې کړې وې، ترلاسه کیږي، یا په هغه صورت کې چې د مذاکرې لپاره چمتووالی له اړینې کچې څخه ښکته وي، یا په هغه صورت کې چې مذاکره کوونکي ټیم وړتیا ونه لري، یا لرې لید ونه لري، نو د مذاکراتو پایله د دې ټیم لپاره د تاوان سبب ګرځي. ، او د بل ګوند لپاره لاسته راوړنې. په دې خبرو اترو کې ستراتیژي د ګټلو او نورو ته د بایللو اجازه ورکړئ د اصولو سره سم ده. د خبرو اترو په جریان کې د ضعیف اړخ د ستړي کولو، د هغې د کنټرول ټینګولو او په هغه باندې د فشار راوستلو لپاره شخړې او هڅې څرګندیږي، چې په پایله کې هیڅ ډول توافق نه کیږي.

خبرې اتري د مساواتو یا دایمي ځانګړنو څخه دي، ځکه چې دوی به د ځواک په توازن کې د بدلون په صورت کې د بدلون تابع وي. بریالۍ او اغېزمنې خبرې اتري باید د عملي اقداماتو او ترتیباتو له لارې حمایت شي، که چیرې اقتصادي مرستې، د بیلګې په توګه، د دې خبرو اترو د پایلو په لوړولو کې پریکړه کوونکي اهمیت ولري، نو باید ځانګړي عملي پروګرامونه شتون ولري چې د هغې په واسطه د هغه ګوند

دریځونه اغیزمن شي چې د هغې په لټه کې دي. بریالی ډیپلوماسي باید په دوامداره توګه خپل پروګرامونه او وسیلې بیاکتنه وکړي، ترڅو دا پروګرامونه او وسیله ځواب ویونکي وي او په دوامداره توګه د نړیوالو اقتصادي شرایطو سره تړاو ولري. دا باید په پام کې ونیول شي چې د آزاد اقتصاد لرونکو هیوادونو ترمنځ سوداګریزې خبرې اترې د یو مرکزي اقتصادي هیواد یا مخ پر ودې هیوادونو سره توپیر لري. په دې حالت کې، د دې خبرو اترو څښتنه ډیر پیچلې دي، او دا هېڅ پټه نه ده چې د دې دلیل په حقیقت کې دی چې د آزاد اقتصاد لرونکي هیوادونه د سوداګرۍ د آزادۍ غوښتنه کوي، او په نړیواله سوداګرۍ باندې د لګول شوي محدودیتونو کموول لکه. ګمرکي محصول، کوټې، او داسې نور، لکه څنګه چې دوی د اقتصادي لیبرالیزم غوښتنه کوي. لکه څنګه چې له اقتصادي پلوه مرکزي هیوادونه دي، دوی په اقتصادي چارو کې لاسوهنه کوي او نړیوال تجارت پخپله د سوداګریزو تړونونو پر اساس ترسره کوي. لکه څنګه چې د پرمختللو هیوادونو لپاره، دوی د بهرنۍ سوداګرۍ د محدودیتونو د لګولو، د خپلو راڅرګندیدونکو صنعتونو د ساتنې لپاره د وارداتو کنټرول، بهر ته د پانګې د تګ راتګ محدودولو، او د خپلو اقتصادونو د ساتنې او پراختیا ترلاسه کولو لپاره د لګښتونو کنټرول ته اړتیا لري.

په نړیوالو اړیکو کې د اقتصادي ډیپلوماسي رول

هیوادونه خپله اقتصادي ډیپلوماسي د سفارت یا قونسلګرۍ له لارې عملي کوي او یا هم د یوه ځانګړي ماموریت (موقت ماموریت) له لارې ترسره کوي. چې په خپل اهمیت، جدیت او د دولت په لوړو ګټو باندې اغیز له نورو مسایلو سره توپیر نه لري، سیاسي مسایل که زیات نه وي، د ډیپلومات لپاره اړینه ده چې اقتصادي مسایل لکه د بهرنۍ پانګونې راجلبول، د مالیاتو د تړونونو په اړه خبرې اترې، حل کول، پېچلې سوداګریزې مسئلې، د نړیوالو صادراتو خرڅلاو او داسې نور، د سوداګرۍ له ستایل سره سم، د ډیپلومات یوه مهمه دنده دا ده چې د دواړو هیوادونو ترمنځ د ګډو مسایلو په پام کې نیولو سره، د اقتصادي اړیکو پیاوړتیا، او د خبرو اترو ترسره کول او د تړونونو چمتو کول د هغه څه په اړه چې د هیواد په اقتصادي یا سوداګریزو شرایطو کې مهم پرمختګ او یا د ساینس او ټیکنالوژۍ په برخو کې پرانیستل کیدی شي، په ځانګړې توګه که چیرې مذاکره کوونکي هیوادونه په اقتصادي، صنعتي او ټیکنالوژۍ کې پرمختللي هیوادونه وي. که د پرمختللو هیوادونو په څیر د دوی اړتیاوې او د پرمختیايي پلانونو اړتیاوې خوندي شي، او بیا د تړونونو پلي کولو او پراوونو تعقیب کړي. لکه څنګه چې د قونسلګرۍ لپاره، د قونسلګرۍ دندې د سیاسي نه بلکې اقتصادي بڼه لري، د څارنې له لارې. د تړونونو پلي کول او د سیمه ایزو چارواکو سره مداخله ترڅو د دې تړونونو هر هغه سرغړونې ته پاملرنه راجلب کړي چې د هغه دولت یا اتباع یې په اړه شکایت کوي، او خپل دولت ته هر هغه څه چمتو کوي چې اندېښنه لري، او ودریږي او د معلوماتو او وړاندیزونو سره یې چمتو کړي. (علی م، ۲۰۱۳: ص ۱۴۴)

د خپلو محصولاتو د بازارموندنې او د دواړو هیوادونو ترمنځ د سوداګرۍ، اقتصادي، کلتوري او ساینسي اړیکو د پراختیا لپاره په هر ډول کار کوي.

لکه څنګه چې د ځانګړو ماموریتونو په اړه، دوی د نړیوالو اړیکو د ښو د پراختیا او د ډیپلوماتیکو تمرینونو د پراختیا پایله وه، او هیوادونه په دوی باندې تکیه کوي، په ځانګړې توګه وروسته له دې چې نړیوال ژوند خورا ستونزمن، پیچلی او د سیاسي او اقتصادي ستونزو څخه ډک شو. د هغوی لپاره د چټکو حل لارو موندلو اړتیا او د ځانګړو مهارتونو کارول چې ممکن په دایمي ماموریتونو کې شتون ونلري چې ارتباط چمتو کوي. هغه ګټې چې هېوادونه سره نښلوي یو بل د دولتونو، پاچاهانو، د دولتونو د مشرانو او یا د بهرنیو چارو د وزیرانو په رول کې د پام وړ زیاتوالی شتون لري، ځکه چې په یو نړیوال کنفرانس کې ګډ مسایل مطرح کیږي، او تفاهم یا خبرې اترې د اړخونو ترمنځ مخامخ کیږي. یو له مهمو لاملونو څخه چې دا ډول فعالیت ته هڅوي د اقتصادي بحرانونو او اقتصادي ستونزو شدت دی چې هیوادونه په ګډه ورسره مخ دي او یا د هیوادونو ویرې چې دا ستونزې به دوی ته وغځوي، سربیره پردې د نړیوالې همکارۍ نه شتون د نړیوالو اقتصادي مسایلو د طبیعت له مخې وضع شوي.

د پرمختللو هیوادونو اقتصادي ډیپلوماسي

د هیوادونو لخوا منل شوي اقتصادي پالیسۍ د یو هیواد څخه بل هیواد ته د خپلو وسیلو او اهدافو له مخې توپیر لري. د پرمختللو هیوادونو په څیر، د بډایه او ځواکمنو هیوادونو په توګه، دوی د خپل اقتصادي پالیسۍ هدف یوازې د اقتصادي اهدافو ترلاسه کول دي، بلکې دوی د سیاسي اهدافو د ترلاسه کولو په لټه کې دي. دا اقتصاد د یوې وسیلې په توګه کاروي ترڅو کمزوري هیوادونه فشار راوړي ترڅو دوی د یوې ټاکلې پالیسۍ تعقیب ته اړ کړي، یا دا د خپل سیاسي او نظامي نفوذ څخه کار اخلي ترڅو کمزوري هیوادونه مجبور کړي چې اقتصادي امتیازات ورکړي.

که څه هم پرمختللي هیوادونه د عمومي اصولو په توګه هیڅ شی نلري چې د نړیوالو قوانینو له نظره دوی د نورو هیوادونو څخه توپیر وکړي، دوی د نورو هیوادونو سره یوځای د نړیوالو قوانینو د خبرو اترو د ترلاسه کولو غوښتنه کوي. د پرمختللو هیوادونو واک یا نفوذ دوی ته دا وړتیا ورکوي چې له نورو هیوادونو سره خپلې اړیکې اغیزمنې کړي د خپلو بهرنیو سیاستونو له لارې، هڅه کوي پراخ کړي او ډیر وزن او نفوذ ترلاسه کړي، او د یو پرمختللي هیواد په توګه خپل حیثیت وساتي.

د پرمختللو هیوادونو د اقتصادي ډیپلوماسي ځانګړتیاوې

په پرمختللو هیوادونو کې د اقتصادي ډیپلوماسي ترټولو مهمې ځانګړتیاوې په لاندې ډول دي

الف- د نفوذ په ډګرونو کې د نړۍ د ویشلو تګلاره

پرمختللو هیوادونو پر مخ پر ودې هیوادونو سیاسي او اقتصادي فشارونه راوستل او د پرمختللو هیوادونو د ویشلو پر بنسټ یې د خپل نفوذ په ساحه کې پالیسي تعقیبوله. د دې تګلارې له مخې پرمختللی هیوادونه د مخ پر ودې هیوادونو په چارو کې لاسوهنه کوی، له هغوی سره د تړونونو له لارې اقتصادي ګټه پورته کوی او پر هغو سیاسي ډول اقدامات تحمیلوی چې د مخ پر ودې هیوادونو د حاکمیت پر اړخونو اغېز کوی، که څه هم خپلواک هیوادونه وی. پرمختللی هیوادونه په ځینو پرمختللو هیوادونو کې د اقتصادي استحصال فعالیتونه پریږدي ترڅو د یو پرمختللي هیواد سره د دوی ترمنځ د یوې موافقې له مخې پخلاینه وکړي، لکه د فرانکو-انګلستان تړون په ۱۸۹۶ او ۱۹۰۴ کې، چې دواړه هیوادونه د سیام او شمالي افریقا په سیمو ویشلو موافقه وکړه. د دوی تر منځ د نفوذ او په ۱۹۰۷ کال کې د برتانیې او روسیې د تړون له مخې چې ایران د نفوذ له پلوه په دریو برخو ووېشل شو، پرته له دې چې د پرمختللو هیوادونو له خوا د نفوذ د ساحې د ویشلو په اړه د نورو پرمختللو هیوادونو له خوا لاسلیک شوي تړونونه هم په رسمیت وپیژني. که څه هم دوی ممکن د دوی یو اړخ نه وي، او ممکن په دې سیمو کې د دوی ګټې سره په ټکر کې وي، نو ځکه، د نړۍ د نفوذ په ساحو کې د ویشلو پالیسي یوه اغېزمنه پالیسي ده چې د پرمختللو هیوادونو ترمنځ د اړیکو دوام تضمین کړي.

دا پالیسي د پرانیستې دروازو پالیسي تعقیبوي، یو سیاسي او اقتصادي طریقه چې د پرمختللو هیوادونو لخوا د دوی په بهرنۍ پالیسي کې تعقیب کېږي، د دوی د ژمنې پر اساس چې د هیوادونو یا سوداګریزو، صنعتي یا سیاسي امتیازاتو د ترلاسه کولو لپاره یوازینی نه وي. هغه سیمې چې لا هم خپلواکې دي خو د سیالی تابع دي، د دې سیمو بازارونه د ټولو هیوادونو لپاره په مساوي توګه پرانیزي، ترڅو په دې سیمو کې پرته له تبعیض څخه د اقتصادي فرصتونو مساوات ترلاسه کړي

خوښي، او د توپیرونو کمول چې کیدای شي د دې سیمو په بازارونو کې د اقتصادي سیالی پایله ولري، لکه د برلین تړون په ۱۸۵۵ کې، کوم چې کانګو د هغو هیوادونو لپاره چې دا تړون یې لاسلیک کړ د پرانیستې دروازه جوړه کړه. که څه هم ډېرو هیوادونو د پرانیستې دروازې له تګلارې دفاع کړې، خو دغه تګلاره د استعماري هیوادونو ترمنځ د دوستانه اړیکو د دوام په تامین کې پاتې راغله او د پرانیستې دروازې د تګلارې

په اړه تر ټولو جدي ډیپلوماتیکې شخړې هغه گټې وې چې ځینو هېوادونو په زور له چین څخه تر لاسه کړې.

د قدرت د انډول په نظر کې نیولو سره پرمختللو هېوادونو ته دا وړتیا ورکوي چې له قدرت او نفوذ څخه په اغیزمنه توګه خوند واخلي ترڅو د خپلو اقتصادي اړیکو له لارې په نورو هېوادونو باندې اغیز وکړي، لکه څنګه چې دوی د خپلو بهرنیو سیاستونو له لارې هڅه کوي چې ډیر وزن او نفوذ پراخ کړي. دا د پرمختللو هېوادونو په توګه د خپل حیثیت او له دې حیثیت سره تړلي د پام وړ اصلي امتیازاتو د ساتلو په لټه کې دي او همدارنګه هڅه کوي چې نور هېوادونه له دوی څخه د تیریدو مخه ونیسي ځکه چې دا ویره لري چې یوازې د نړیوالې ټولنې یا یوې ځانګړې سیمې کنټرول لپاره یوازینی هېواد وي. دا هدف په دې پورې تړلی دی چې که یو هېواد ګټه ترلاسه کړي، دا یقیني ده چې دا به په بدل کې د مساوي ارزښت او وزن ضایع ترلاسه کړي، ترڅو د دې هېوادونو ترمنځ توازن یو شان پاتې شي پرته له دې چې کوم هېواد د هغې څخه لوړ وي. دا د هر کوچني هېواد د هر ډول ځواک ترلاسه کولو مخه نیسي چې دا د دې وړ کړي چې د هېوادونو حلې ته ننوځي.

د دې لپاره چې دا د نړیوال ځواک په توازن کې خپل اصلي وزن کم نه کړي. د امریکا متحده ایالات د خپلو ستراتیژیکو ګټو د ساتلو لپاره د ځواک د توازن پالیسي تعقیبوي. د لاتینې امریکا له هېوادونو سره یې د نړیوالو کنفرانسونو د جوړولو لاره هواره کړه، چې له مخې یې پر هغو هېوادونو د امریکا تسلط زیات شو او د جنوبي امریکا براعظم یې تر خپل واک لاندې راوست. په ۱۸۲۳ کې، د متحده ایالاتو د ولسمشر-جیمز مونرو لخوا د متحده ایالاتو کانګرس ته په لیږل شوي لیک کې، پدې لیک کې هغه څه شامل وو چې وروسته د مونرو نظریې په نوم پیژندل شوي، چې دا یې په ګوته کوي چې متحده ایالات به د اروپا په چارو کې لاسوهنه نه کوي او په بدل کې به یې د خپلواکۍ تضمین کوي. د مداخلې په وړاندې د لویدیځ نیمه کره کې د اروپایانو او د هغوی ځورونه، یا د دوی په خود اراده کې لاسوهنه، او دا اصل د امریکا د سیاسي او اقتصادي ډیپلوماسي رېښه جوړه کړې. د مونرو نظریه یوازې یو سخت سیاسي دریځ نه و، ځکه چې دا د یوې چترې په توګه وغځول شو چې د روښانه کولو امریکایي ګټو ساتنه یې کوله، په ځانګړې توګه اقتصادي ګټې. د مونرو په نظریه کې ذکر شوي مهم او حیاتي ټکي په اتلانتیک کې د سمندري سوداګرۍ آزادې، د امریکایي محصولاتو لپاره اروپایي بازارونو ته د لاسرسي آزادې، او په ټوله امریکا کې د سوداګرۍ او میشته کیدو آزادې دي.

دا نور د حیرانتیا خبره نه ده چې امریکایي سوداګر لومړی د دې اصول پلي کولو ته لیواله وو، ځکه چې د سویلي امریکا سره سوداګري فعاله ده، او پانګه اچونه یې پیل کړې

د مخ پر ودې هیوادونو لپاره اقتصادي ډیپلوماسي

د یادونې وړ ده چې مخ پر ودې هیوادونه په خپلو نړیوالو اقتصادي پالیسیو کې یوازې د خپل وجود د ساتلو لپاره تمایل لري. د خپلواکۍ ساتنه او د خپلو منابعو ساتنه، پرته له هر ډول توسعې غوښتونکو او د نورو هیوادونو په چارو کې د لاسوهنې په لټه کې او یا داسې څه چې په مستقیم ډول یې اغیزه ونلري. دا هیوادونه نه شي کولای پر نورو فشار راوړي، بلکې هر څه د هغه اقتصادي پالیسي تر شا چې دا یې د خپلو خلکو لپاره د امکان تر حده سوکالي ترلاسه کول دي، که چیرې د مخ پر ودې هیوادونو اقتصادي پالیسي سیاسي اغیزې ولري، معمولاً هڅه کوي چې د نورو پرمختللو هیوادونو له کنټرول څخه ځان خلاص کړي. په نورو هیوادونو اغیزه نه کوي. لکه څنګه چې په نړیوالو اقتصادي اړیکو کې د هغې رول معمولاً منفي وي، دا د لویو هیوادونو ترمنځ د سیالۍ او شخړې موضوع ده چې د نړیوالې پالیسۍ جوړونکي دي. مخ پر ودې هیوادونه د دې پالیسۍ موضوع ده، ځکه چې دوی تل د خپلو پرمختګونو د ترلاسه کولو لپاره په پرمختللو هیوادونو باندې تکیه کوي، سره له دې چې پرمختللی هیوادونه د نړیوالو قوانینو له نظره، خپلواک هیوادونه د حقوقو او نورو هیوادونو سره مساوي دي. دندې، او دوی په نړیوالو اړیکو اغیزه کوي، په ځانګړې توګه د شمیرې اکثریت سره چې دا د ملګرو ملتونو په عمومي غونډه کې ترلاسه کوي، دا یوازې په تیوري کې پاتې کیږي، پرته له دې چې د موجوده نړیوالو اقتصادي شرایطو په بدلولو کې د حقيقي اغیزو څخه ډیر خو په حقیقت کې هغه تړونونه وو چې د کنټرول د تحمیل لپاره یې اسانتیا برابره کړه او د بهرنیو امتیازاتو لپاره یې یو قانوني چوکاټ جوړ کړ چې دوی یې اړ کړل چې یو لړ امتیازات ورکړي. یا مذاکرات د وسلو تر ګواښ لاندې او تر خپلې ولکې لاندې هیوادونو په اقتصادي او سیاسي چارو باندې د تسلط له مخې ترسره کېږي، دا هغه څه دي چې برتانیې د بېلګې په توګه په ۱۸۴۲ کال کې له چین سره د جګړې له لاسه ورکولو وروسته له چین سره وکړل.

همدارنګه د پرمختللو هیوادونو او مخ پر ودې هیوادونو ترمنځ د نړیوالو اړیکو د رامنځته کولو موخه د یو اړخیزو ګټو ترلاسه کول، د هغه هیواد اضافي لاسته راوړنه او په نړیوال چوکاټ کې بازار ته لیږدول دي. په نړیوال اقتصاد کې تولید په ډاګه کوي چې د جمع کولو پروسې منطق په دې کې شامل دی چې د جغرافیایي او بشري فکتورونو په لګښت د دولت او د هغې د سیاسي رجحاناتو د جوړولو منطق دی. که څه هم دا تړونونه د نړیوال قانون له نظره نړیوال تړونونه ګڼل کیږي، خو په حقیقت کې دا غیر مساوي تړونونه دي چې په کمزوري اړخ باندې تحمیل شوي، چې د هغه سره د بې عدالتۍ او بې انصافی سبب ګرځي، حاکمیت او کنټرول کموي او یوازې د یو چا په ګټه دي. د تړون د اړخونو اړخ، لکه څنګه چې دا تړونونه

هغه ته ډیری امتیازات ورکوي، او دا هغه څه دي چې موږ د فرانسې او برتانیې په تړونونو کې د دوی اړوند استعمارونو سره گورو.

د مخ پر ودې هیوادونو د اقتصادي ډیپلوماتیک فعالیت یوه مهمه برخه د تیلو د امتیازاتو سره تړاو لري، او دا فعالیت د هغو هیوادونو تر منځ ترسره کیږي چې امتیازات ورکوي او هغه هیوادونه چې د تولیدونکو شرکتونو مالکیت لري. گوندونه دا یو انحصاري قرارداد دی چې د هیوادونو گټو ته اړتیا لري، هیوادونه له اقتصادي پلوه کمزوري هیوادونه وو او د بهرني نفوذ تابع وو، یا هم مستعمره وو او یا هم د پرمختللو هیوادونو تر واک لاندې وو، د امتیاز قرارداد اکثر د تیلو د فعالیتونو د ترسره کولو لپاره د ځمکو د ملکیت حق ټاکلی و، چې د دولت ټولې خاورې ته وغځول شو. او دټکسونو او مالیاتو له ورکولو څخه د امتیاز اخیستونکي د معافیت امکان او په قرارداد کې شامل دي د تضمین شرایط او د تړون اوږدوالی چې ممکن تر یوې پیړۍ پورې دوام وکړي. که څه هم د رعایت قراردادونه د نړیوالو قوانینو څخه سرغړونه نه کوي، ځکه چې قانون دا اصول پیژني چې بهرنيان له حقونو څخه برخمن دي، دا قراردادونه د هغه دولت د حاکمیت څخه سرغړونه ده چې امتیازات ورکوي، لکه څنګه چې دا قراردادونه وو.

د تیلو لپاره، کوم چې د تیلو شرکتونه دي. د بیلګې په توګه، امریکایی شرکتونو د تولید کونکو هیوادونو سره سوداګریز بحثونه او خبرې اترې ترسره کړې چې د امریکایی حکومت لخوا یې ملاتړ کیده چې په پایله کې منځني ختیځ ته د امریکایی شرکتونو ننوتل که څه هم د پرمختللو هیوادونو اقتصادي ډیپلوماسي د دوی د دوه اړخیزو او څو اړخیزو نړیوالو اړیکو د ډیریدونکي حجم له امله وده کړې، دا مفهوم د دریمې نړۍ هیوادونو په ډیپلوماسي کې نه پلي کیږي، په کوم کې چې د دوی د اهدافو او عملونو ترمنځ مخ په زیاتیدونکي تړاو شتون لري. له یوې خوا بهرنۍ تګلارې او له بلې خوا د خپلو اقتصادي، ټولنیزو او کلتوري پراختیایي پروګرامونو خدمت کوي او له بلې خوا یې د دې پروګرامونو د بریالیتوب لپاره د امکاناتو او شرایطو برابرولو لپاره خپلې بهرنۍ کاري ادارې مسلط کړي دي. کوم چې دوی ته د سوداګرۍ تبادلې فرصتونو کې زیاتوالی، صادراتو هڅولو، د پانګوونې راجلبولو، د دوی شرایطو سره سم د اړتیا وړ ټیکنالوژۍ لېږد، ګرځندوی هڅوي او د خپلو اتباعو گټو ته پاملرنه کوي. د پراختیایي ډیپلوماسي مفکورې د دریمې نړۍ هیوادونو لپاره نور ابعاد ترلاسه کړي دي د هغو مسایلو د رامینځته کیدو په پایله کې چې د دوی لپاره پرمختللي اهمیت لري لکه د بهرنیو پوړونو مسلې، د خامو موادو بیې، د انرژۍ ستونزې، د خوړو او اوبو ستونزې، او د نوي نړیوال اقتصادي نظم او د شمال او سویل ترمنځ د ډیالوګ د رامینځته کولو هڅه، چې یو اړخ ګرځیدلی، په مخ پر ودې نړۍ کې د ډیپلوماتیکو ادارو او اشخاصو لویه اندیښنه او په کنفرانسونو او غونډو کې د دوی ګډون چې پدې مسایلو بحث کوي. په پرمختللو هیوادونو کې ډیپلوماسي نسبتاً وروسته پاتې دي او مخ پر ودې هیوادونه د اقتصادي ډیپلوماسي څخه سیاسي ډیپلوماسي جلا کولو پرته اقتصادي

مسایل حل کوي، ډیری ډیپلوماتان چې په سوداگریزو خبرو اترو کې یې برخه اخیستې په حقیقت کې د بهرنیو چارو وزارت او سیاستوال دي او د اقتصاد په اړه هیڅ پوهه نلري.

قراردادونه په کورنیو چارو کې د بهرنۍ لاسوهنې نښه ده او د دې قراردادونو په پایله کې د بارونو په بارولو کې هیڅ ډول انډول نه و، برعکس، د گټې لوړه سلنه تولیدونکو شرکتونو ته لاره چې کیدای شي درې چنده ته ورسېږي. دا هغه څه دي چې د امریکا حکومت یې دې ته اړ کړ چې د بېلگې په توګه په منځني ختیځ کې خپلې پانګونې څلور چنده کړي. بیا د اقتصادي ډیپلوماسي یو نوی فعالیت رامینځته شو چې د غیر دولتي ډیپلوماتیکو نمایندګیو لخوا ترسره کېږي.

په پرمختللو هیوادونو کې سوداگریزه ډیپلوماسي په ندرت سره اوږدمهاله وي، لږ شمیر مخ پر ودې هیوادونه د اقتصادي ډیپلوماسي دوامداره بڼه ستاینه کوي، او له همدې امله ډیری هیوادونه د خپلو مذاکرو کدرونو لپاره اداري چمتوالی نلري. چې دا په تصادفي ډول ترسره کېږي، په ځانګړې توګه د افریقایي هیوادونو په منځ کې، لکه څنګه چې د سیمه ایزو سوداگریزو ترتیباتو په مینځ کې مداخلې د پام وړ تحریف لامل کېږي چې کیدای شي د قوي سیمه ایز بندیزونه رامینځته کولو مخه ونیسي، ځکه چې ځواکمن ګوندونه د دې مداخلو او ګډوډۍ څخه ګټه پورته کوي ترڅو د پالیسیو پریکړه وکړي. د پرمختللو هیوادونو ګټو ته زیان رسوي او د کدرونو د تجربې د نشتوالي په پایله کې خبرې اترې غالبېږي او د ګټو پیچلتیا د ګډوډۍ حالت دی. او هغه ګټې چې پرمختللي هیوادونه یې وړاندیز کولی شي. له همدې امله، د مخ پر ودې هیوادونو په خبرو اترو کې برخه اخیستنه هغه وخت ناګرېز پایله ده چې د پرمختللو هیوادونو سره په مناسب ډول چمتو شوي، او په دې توګه د سیمه ایز اقتصادي بلاک رامینځته کول د مخ پر ودې هیوادونو د اقتصادي ډیپلوماسي لپاره یوه مهمه موضوع ده. ډیری پرمختللي هیوادونه پدې باور دي چې سیمه ایز بلاک یوازینی لاره ده چې دوی کولی شي د خبرو اترو دریځ پیاوړی کړي، نو دوی د څو اړخیزو تړونونو په پرتله د سیمه ایزو موافقو په اړه مختلف دریځونه لري. دوی په خپلو سیمه ییزو خبرو اترو کې د همکارۍ ستراتیژي تعقیبوي چې پکې د ټولو هیوادونو ګټې په نظر کې نیول کېږي د دې پرځای چې هر اړخ خپل موقف او لاسته راوړنې پیاوړې کړي، په څو اړخیزو خبرو اترو کې د مخ پر ودې هیوادونو د وړتیا نشتوالی د دوی موقف خورا دفاعي کوي، او تړونونه د دوی لپاره ډیر غیر عادلانه دي. خو په څو اړخیزو خبرو اترو کې د پرمختللو هیوادونو بلاک د یو لوري له مخې پرمختللي هیوادونه هڅوي چې په دې خبرو اترو کې خپل دریځونه بدل کړي.

مخ پر ودې هیوادونه په خپلو ټولو څو اړخیزو خبرو اترو کې د ځانګړي چلند غوښتنه کوي چې د دوی ځانګړي وضعیت او د دوی د پراختیا تمویل لپاره یې اړتیا په پام کې ونیسي، لکه د لوم تړون. د دې

ټړونونو موخه د مخ پر ودې هیوادونو او پرمختللو هیوادونو ترمنځ د اړیکو د نابرابرۍ کمول دي. او د خامو موادو او لومړنیو او تولیدي توکو او نیمه تیاره توکو، تولیدي توکو او وارداتي وسایلو او اکمالاتو او له دغو هیوادونو څخه د صادر شویو توکو په بیه کې د پام وړ کمښت تر منځ د توازن د ترلاسه کولو لپاره. دغه توافقات د سیاسي اقتصاد او شمال-جنوبي ډیالوګ په برخه کې له پنځه کلنو اوږدو خبرو اترو وروسته لاسلیک شول.

پایله

په نړۍ کې د نفوسوگڼوالۍ، د ټکنالوژي پرمختګ او د اقتصادي ډیپلوماسي پراختیا په اوس وخت کې ددې سبب شو، چې په نړۍ ددې ټولو مواردو د کنټرول او مدیریت لپاره یو ډول تگلاره رامنځته کړي، ترڅو په نړۍ د دې مواردو څخه د اغیزمنو وسیلې په توګه کار واخستل شي.

ددې پایلو په نتیجه کې انسانان وتوانیدل د اقتصادي ډیپلوماسي څخه په ګټې اخیستنې سره د ګونډیو هیوادونو سره سوداګریزې اړیکې کنټرول، د ټکنالوژي څخه د اغیزمنې وسیلې په توګه کار اخستل او د خپلو موخو ترلاسه کول په اسانه توګه لاسته راوړي. په اوس وخت کې په نړۍ کې چې څومره پرمختګونه شوي، دا ټول د انسان د فکر محصول دی، چې الله ج انسان ته د نوموړي نعمت په ورکولو سره یې انسان د نړۍ پر مخ د اشرف مخلوقات درجه ورکړه.

اقتصادي ډیپلوماسي ده چې مونږ یې په وسیله د نړۍ د بیلابیلو هیوادو سره سوداګریزې اړیکې پرمخ بیایو، له اقتصادي ډیپلوماسي څخه د هیواد د آبادۍ، د هیواد د ملي او فرهنګي، ځمکنۍ بشپړتیا ثبات او ساتلو له پاره ترې ګټه پورته کړو.

اقتصادي ډیپلوماسي هغه تگلاره ده چې د ژوند په هره برخه کې ترې ګټه اخستلی شو، دا هغه تگلاره ده چې په وسیله یې په کم وخت، په کمو لګښتونو او کمو منابعو ډیر څه لاسته راوړلی شو. د اقتصادي ډیپلوماسي په وسیله کولای شو چې د خپل هیواد پراخې ډیپلوماتیکي او اقتصادي اړیکې د نړۍ هیوادونو سره ولرو. اقتصادي ډیپلوماسي ده چې نن سبا د نړۍ مختلف هیوادونه یو له بل سره اغیزمنې اړیکې لري.

اوس چې نړۍ دومره پرمختللي ده نو اړینه ده چې په داسې اړینو مسائلو د هیواد هر یو کس پوه او په اړه یې مالومات ولري، ترڅو هیواد مو د سیالو هیوادونو په قطار کې یو منل شوی هیواد اووسی.

اقتصادي ډیپلوماسي په اوس وخت کې له ډیرو مهمو موضوعاتو څخه ګڼل کیږي، چې د هیواد راتلونکې اقتصادي اوږدمهاله پلانونه، اقتصادي موخې، او د هیواد د اقتصاد د پیاوړي کیدو لپاره یوه اغیزمنه وسیله وه. نو دې په کتو په کار ده، چې د هیواد هر یو وګړی د هیواد د اقتصادي د پراختیا او پرمختیا لپاره په اقتصادي ډیپلوماسي باندې وپوهیږي.

ما هم ددې لپاره چې داسې اهما مالوماتو ته په هیواد کې اړتیا لیدل کیده، نو ښه مې و انگیرله چې اقتصادي ډیپلوماسي باندې کار وکړم، ترڅو له یوې خوا خپلو هیوادوالو ته د خدمت جوګه او له بل اړخه پښتو ژبه په نوو مالوماتو غني کړم.

وړاندیزونه

- ۱- د اقتصادي ډیپلوماسي ارزښت ته په کتو په کار ده، چې په دې برخه کې اساسي کار وشي او اقتصادي ډیپلوماسي په تړاو له بیلابیلو ژبو څخه کتابونه را وژباړل شي، ترڅو په یاده برخه کې په پښتو ژبه کې هم په کافي اندازه مالومات پیدا او راټول شي.
- ۲- تر ډیر اقتصادي ډیپلوماسي د بهرني او داخلي سیاست ترڅنګ په اقتصادي ګټو راڅرخي نو لازمه ده، چې د ګران هیواد هر وګړی د بهرني سیاستونو پر وړاندې د خپل هیواد خپلي سیاسي او اقتصادي ګټې وپيژني او خوندي یې وساتي.
- ۳- دا چې په اوس وخت کې اقتصادي ډیپلوماسي د هیوادونو ترمنځ ډیره کارول کېږي د اقتصادي ډیپلوماسي د کلمې د پیژندلو او مفهوم د روښانه کول اړین او مهم دي، چې باید د اقتصاد پوهنځي زدکړیالانو ته ورزده کړل شي.
- ۴- اقتصادي ډیپلوماسي پراخه موضوع ده چې د یادې موضوع په هر اړخ باید کار وشي.
- ۵- زما د ټولنې هرې طبقې علمي قشر ته دا وړاندیز او پیغام دی، چې په اوس وخت کې د هیواد دواړو رسمي ژبو په برخه کې د نوو مالوماتو د غني کولو لپاره کار وکړو، ځکه چې زموږ دواړه رسمي ژبې د مالوماتو د نشت سره مخامخ دي.
- ۶- هڅه وکړئ په خپلو ټولو لیکنو کې د هغه الفاظو څخه چې ژبه ورسره زیانمنه کېږي ډډه وکړئ.
- ۷- هڅه وکړئ هغه لیکنې چې په پښتو ژبو مو لیکلې وي په انټرنیټي سایټونو کې د ګټې اخستنې لپاره اېلوډ کړئ.
- ۸- داسې لیکنې چې په ټولنه کې خپلمنځي تعصبونه او شخړې رامنځته کوي باید ورڅخه ډډه وشي.
- ۹- له نورو ژبو څخه د مالوماتو په را ژباړلو کې له پوره دقت څخه کار واخلي، تر څو داسې څه له نورو ژبو څخه را ونه ژباړي چې ملي، عقیدوي او کلتوري مسائلو ته زیان ورسوي.
- ۱۰- تل باید هڅه وکړو ترڅو په داسې دلچسپو موضوعاتو کار او لیکنه وکړو، تر څو هیوادوال مو مطالعه کولو ته لیواله شي.

ماخذونه

- ۱ ابرین، و ویلیامز، ن، م، (۲۰۱۳) اقتصاد سیاسی جهانی
- ۲ جلال م (۱۳۹۱) ضرورت ها و کاربرد دیپلوماسی در سیاست خارجی توسعه گرا، فصلنامه پژوهش های اقتصادی ایران
- ۳ دهقانی ف، و دامن پاک جامی، م (۱۳۹۴) دیپلوماسی اقتصادی تهران
- ۴ انا، ک اس (۲۰۰۲) دیپلوماسی اقتصادی تهران
- ۵ معاونیت سیاست خارجی و روابط بین الملل (۱۳۸۲) ایران اقتصادی و جهانی شدن، راهبرد ش ۲۷
- ۶ موسوی شفایی، م (۱۳۸۸) دیپلوماسی اقتصادی
- ۷ حق شناس کمیاب س (۱۳۵۴) مبانی دیپلوماسی و آداب دیپلوماسی، ثنا (۱۳۹۰) بنیاداندیشه
- ۸ کیسلینگ ج، نویسنده غدیر ن، (۱۳۹۲) درس های اقتصادی، تهران
- ۹ نوش آبادی، ح (۱۳۹۶) نقشه راه در روابط بین الملل
- ۱۰ نیازی م، د (۱۳۹۳) اقتصاد پیژنده چاپ لومری د افغانستان ملي تحریکی فرهنگی خانگه
- ۱۱ آمین، ش (۱۹۹۷) دیپلوماسی اقتصادی، تهران
- ۱۲ Hener, Reymond and lichia Yiu (۲۰۰۳) international economics diplomacy
- ۱۳ <http://www.Clingenda\pud\diplomacy/pdf>
- ۱۴ <http://www.dhkacourier.net/issue230/therdoc5htm>
- ۱۵ <http://bestdiplomats.org>
- ۱۶ http://ec.europa.eu/commission/2014-2019/katainen/announcements/vicepresident-katainen-speech-prosperity-and-economic-diplomacy-eps-seminar_en.<http://mvpei.hrenselected-topic.mht>
- ۱۷ <http://www.ebiz-itte.fag.com/issues/news.qhtm>
- ۱۸ <http://en.wikipedia.org/wiki/Diplomacyurl>.
- ۱۹ <http://www.lematin.ma/Actualiye/journal/Articls.asp> idr

Annexe Technique ,Développement international des entreprises_ Quel apport de la diplomatie économique? Prise de position de la CCIP, ١٥ novembre ٢٠١٢, Chambre de Commerce et d'Industrie de Paris

٢٠ <http://diplomacymonitor.com/stu/dm.nsf/opener?OpenForm> St.Thomas University School of Law
Diplomacy Monitor. <http://www.Clingendael.nl/cdsp/> –Clingendael Diplomatic Studies Program.
٢١ <http://www.diplomacy.edu/> –Diplofoundation. <http://diplomaticmonitor.org> –Diplomatic Monitor.
٢٢ <http://uscpublicdiplomacy.com/index.php> –University of Southern California Center on Public
Diplomacy

اقتصادی دیپلوماسی

مصطفیٰ ضیا

2023

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library